

วิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ
ของเกษตรกร: กรณีศึกษาเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ
ในเขตจังหวัดระยอง

FACTORS INFLUENCING THE ACCEPTANCE
OF STANDARD FARM: A CASE STUDY OF
FARMER IN RAYONG PROVINCE

นายสัตวแพทย์ สุขสันต์ ชันประเสริฐ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2550

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม)

ปริญญา

จิตวิทยาอุตสาหกรรม

สาขา

จิตวิทยา

ภาควิชา

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร: กรณีศึกษา
เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยอง

Factors Influencing the Acceptance of Standard Farm: A Case Study of Farmer
in Rayong Province

نامผู้วิจัย นายสุขสันต์ ชื่นประเสริฐ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรong เงินดี, กศ.ม.)

(อาจารย์กรรณิกา คำดี, Ph.D.)

(ศาสตราจารย์จรรongค์ อติวัฒน์สิทธิ์, Ph.D.)

(อาจารย์ศิริรณภา จามรมาน, กศ.ม.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อาจคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร: กรณีศึกษา
เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยอง

Factors Influencing the Acceptance of Standard Farm: A Case Study of
Farmer in Rayong Province

โดย

นายสัตวแพทย์ สุขสันต์ ชื่นประเสริฐ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม)
พ.ศ. 2550

สุขสันต์ ชั้นประเสริฐ, น.สพ. 2550: ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ
ของเกษตรกร: กรณีศึกษาเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยอง ปรินญาวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม) สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม ภาควิชาจิตวิทยา
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรอง เงินดี, กศ.ม. 113 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 5 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับการยอมรับมาตรฐานฟาร์ม
เลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อจังหวัดระยอง 2) เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐาน
ฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อจังหวัดระยอง 3) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อ
การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง 4) เพื่อศึกษา
บุคลิกภาพที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัด
ระยอง 5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อกับการ
ยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อจังหวัดระยอง ศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 160 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถาม วิเคราะห์
ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t-test F-test และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ มีการยอมรับมาตรฐานการเลี้ยงไก่ โดยรวม
ในระดับปานกลาง 2) เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ
อยู่ในระดับสูง 3) เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ ต่างกันมีการ
ยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) เกษตรกรที่มี
บุคลิกภาพต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน 5) ความรู้
พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่
เนื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Suksant Chanprasert, D.V.M. 2007: Factors Influencing the Acceptance of Standard Farm : A Case Study of Farmer in Rayong Province. Master of Science (Industrial Psychology), Major Field: Industrial Psychology, Department of Psychology.
Thesis Advisor: Assistant Professor Jumrong Ngerndee, M.Ed. 113 pages.

The objectives of this research were 1) to study the level acceptance of standard farm 2) to study the level of the knowledge of standard farm 3) to compare the acceptance of standard farm of farmer according to their different demographic backgrounds in terms of gender, age, experience, education-level 4) to study their personality difference their the effect on acceptance of standard farm and 5) to study the relations between knowledge of standard farm and acceptance of standard farm . The samples were 160 farmers. Data were collected by questionnaires and analyzed by application of program computer. Statistics use were: percentage, mean, standard deviation, t-test, One Way Anova and Pearson's product moment correlation coefficient.

The results of this research indicated that 1) the level of farmer's acceptance of standard farm as well as the adoption-level were mostly at the "median-level" 2) the level of farmer's knowledge of standard farm as well as the adoption-level were mostly at the "high-level" 3) Farmer's with different sex, age, experience, education-level had different in the acceptance of standard farm at the significant level of .05 4) Farmers with different in personality had no different of the acceptance of standard farm and 5) there was knowledge of standard farm were related of the acceptance of standard farm at the significant level of .05

Student's signature

Thesis Advisor's signature

____ / ____ / ____

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน ผู้เขียนใคร่ขอกราบ
ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จำลอง เงินดี ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.กรรณิกา
คำดี กรรมการสาขาวิชาเอก และ กรรมการสาขาวิชารอง ศ.ดร.จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์ ที่กรุณาให้
คำแนะนำและคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ผู้วิจัย
รู้สึกทราบบ้างในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณกำลังใจจากเพื่อนๆ พี่ๆ ปริญญาโทสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม(ภาคพิเศษ) รุ่น 9
ทุกคนที่เป็นกำลังใจ ให้การสนับสนุนในการให้ข้อมูล และให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาถ่ายทอดวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตลอด
ระยะเวลาของการศึกษาและขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการ
เรียนของผู้วิจัยตลอดมา รวมทั้งเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

สุขสันต์ ชื่นประเสริฐ

เมษายน 2550

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับ	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรม	16
ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	22
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพ	38
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้	43
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	47
กรอบและทฤษฎีที่นำมาใช้สำหรับการวิจัย	51
กรอบแนวความคิด	52
สมมติฐานการวิจัย	53
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55
การทดสอบเครื่องมือ	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
การตรวจแบบสอบถามและการให้คะแนน	57
เกณฑ์ในการให้คะแนน	58
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	63
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	64
ผลการวิจัย	64
ข้อวิจารณ์	80
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	86
สรุปผลการวิจัย	86
ข้อเสนอแนะ	89
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	92
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	98
ภาคผนวก ข การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	107

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จำแนกตาม อายุ เพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ	64
2	จำนวนเกษตรกรและร้อยละของผู้เลี้ยงไก่เนื้อแยกตามบุคลิกภาพ 4 ด้าน	65
3	จำนวนคนและร้อยละในรายชื่อคำถามความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ	65
4	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับของคะแนน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ	69
5	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนน การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ	69
6	เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามเพศ	70
7	เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานการเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามอายุ	71
8	เปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ	72
9	เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามระดับการศึกษา	73
10	เปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ	75
12	เปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้เป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ	76
13	เปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความสลับซับซ้อนเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ	77
14	เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามคุณภาพ	77
15	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ กับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	79
16	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานทางการวิจัย	80

ตารางผนวกที่

1	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) เกี่ยวกับคุณภาพ	108
2	ค่าความยากง่ายของข้อคำถามความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	110
3	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อด้าน: การยอมรับด้านความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ	111

สารบัญตาราง

ตารางผนวกที่	หน้า
4 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อด้าน: การยอมรับด้านความเข้ากันได้ หรือไปด้วยกันได้	111
5 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อด้าน: การยอมรับด้านความ ซับซ้อนหรือยุ่งยาก	112
6 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อด้าน: การยอมรับด้านความสามารถ ในการนำไปทดลองใช้	112
7 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อด้าน: การยอมรับด้านสามารถ สังเกตผลการปฏิบัติได้	113

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 4 แบบ	41
2	กรอบแนวคิด	52

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ทางการค้า หรือประเทศคู่ค้าของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นประชาคมยุโรป ประเทศสหรัฐอเมริกา หรือประเทศญี่ปุ่น ล้วนแล้วแต่มีความรู้และรายได้ค่อนข้างสูง ซึ่งบุคคลเหล่านี้มีความคิดและตระหนักถึงปัญหาด้านสุขภาพ โดยเฉพาะการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองจากการบริโภคอาหารรวมทั้งมีจิตสำนึกในด้านการปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อมของโลก ซึ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตเพิ่มมากขึ้น สำหรับประเทศไทยนั้นกลุ่มผู้บริโภคบางกลุ่มก็เริ่มมีแนวคิดเช่นเดียวกับกลุ่มคนส่วนใหญ่ที่มีความรู้เหล่านี้และพยายามที่จะดูแลสุขภาพของตนซึ่งการบริโภคอาหารจะต้องคำนึงถึงแหล่งที่มา โรคภัยที่มากับอาหารอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพเช่นโรคไข้หวัดนกที่มากับสัตว์ปีกดังนั้นจึงตระหนักต่อกระบวนการต่าง ๆ ที่ผลิตอาหารนั้นมีคุณภาพอย่างไรและผู้ผลิตได้มีกรรมวิธีการผลิตที่มาตรฐาน เกี่ยวกับกฎเกณฑ์และข้อกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์อาหารและข้อกำหนดอื่น ๆ อย่างไร

จากกระแสแนวคิดและความต้องการของผู้บริโภคดังกล่าว ได้เป็นตัวแปรสำคัญส่งผลให้มีการข้อกำหนดมาตรฐานสินค้าขึ้นว่าเป็นการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อนหน้านี้ได้มีการใช้มาตรการด้านภาษีเป็นเครื่องมือในการกีดกันการนำเข้า แปรเปลี่ยนไปโดยใช้กฎเกณฑ์และตัวควบคุมมาตรฐานของผลิตภัณฑ์อาหารมนุษย์ที่ใช้ในการบริโภค ตลอดจนข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและสวัสดิภาพการเลี้ยงสัตว์ การขนส่งและการฆ่าเพื่อเป็นอาหาร เช่น การนำระบบ HACCP และ ISO มาใช้เป็นตัวกำหนดคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปที่จะนำเข้าไปจำหน่ายในประเทศญี่ปุ่นและสหภาพยุโรป ดังนั้นองค์การในระดับสากล คือ องค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ซึ่งเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ดูแลและกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการส่งออกสินค้าสู่ตลาดประเทศ จึงได้กำหนดข้อตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับความปลอดภัยของอาหารเพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคและผลต่อเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาของประเทศโดยรวมไว้ให้สมาชิกปฏิบัติตามประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกขององค์กรดังกล่าว จึงมีความตื่นตัวและจำเป็นที่จะต้องปรับตัวเพื่อการแข่งขันทางการค้ามากขึ้น และหนึ่งในสินค้าประเภทอาหารคือเนื้อสัตว์ที่ส่งออกสำคัญนั้นคือ

เนื้อไก่ โดยประเทศไทยถือเป็นผู้ส่งออกเนื้อไก่รายใหญ่ในตลาดโลก และมีแนวโน้มการส่งออกที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการบริโภคในประเทศเองก็ขยายตัวทุกปี ดังนั้นประเทศไทยซึ่งถือว่าเป็นสมาชิกขององค์การระดับสากลนั้น จึงจำเป็นต้องปฏิบัติตาม

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าประเทศไทยอยู่บนฐานะประเทศผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารรายใหญ่ของโลก โดยส่วนภาคการเลี้ยงสัตว์ได้มีการขยายตัวและพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมการเกษตรขนาดใหญ่เพื่อผลิตอาหารโปรตีนสำหรับผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ปัจจุบันได้มีการผลิตไก่เนื้อรวม 962 ล้านตัวต่อปี (สถิติของกรมปศุสัตว์) ด้านการส่งออกไทยสามารถส่งออกเนื้อไก่ปรุงสุกและผลิตภัณฑ์รวมเฉลี่ยปี 2548 ประมาณ 2.5 หมื่นล้านบาท และปี 2549 ประมาณ 3.6 หมื่นล้านบาท จะเห็นได้ว่า การขยายตัวภาคอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ของเรามีแนวโน้มสูงขึ้น

เกษตรกรผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ได้หันมาเพิ่มศักยภาพการผลิตในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการนำเทคโนโลยีและวิทยาการตลอดจนสารเคมีเพื่อกระตุ้นการเจริญเติบโตมากขึ้นเป็นลำดับ ก่อให้เกิดผลเสียหายและผลกระทบต่าง ๆ ตามมาทั้งในเรื่องของการตรวจพบสารเคมีหรือยาปฏิชีวนะตกค้างในเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศผู้นำเข้าตรวจพบสารตกค้างอยู่เป็นระยะ เป็นเหตุให้มีการปฏิเสธการรับซื้อผลิตภัณฑ์เหล่านั้น ได้มีการวิเคราะห์คำนวณกันในเชิงเศรษฐกิจว่า ในกรณีธุรกิจการผลิตไก่เนื้อเพื่อส่งออกไม่สามารถส่งออกได้หากเราไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายและเงื่อนไข เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานปลอดภัยต่อผู้บริโภคที่ประเทศผู้นำเข้าต้องการนั้น เราจะพบกับผลกระทบในด้านใดบ้าง เช่น รายได้ของประเทศจากการส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ปีละ 30,000 ล้านบาท สูญเสียไป (ปี 2544 = 36,0000 ล้านบาท) ผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ 15,000 ราย ไม่สามารถดำเนินการกิจการต่อไปได้ อันเป็นเหตุให้มีผลกระทบต่อการจ้างแรงงานเพื่อการเลี้ยงไก่จำนวน 19,240 คน (1 คน ต่อไก่ 10,000 ตัว) ถูกเลิกจ้างงาน ทำให้เงินรายได้ส่วนนี้ เฉลี่ยต่อคน = 72,000 บาทต่อปี ขาดหายไป คิดเป็นรายได้ที่ขาดหายไปทั้งสิ้น 1,385.28 ล้านบาทต่อปี (19,240 คน x 6,000 บาท x 12 เดือน) ธุรกิจโรงงานอาหารไก่เพื่อการส่งออกจำนวน 21 โรงงาน ซึ่งมีคนงานประจำเฉลี่ย 200 คนต่อโรงงานและถูกจ้างชั่วคราวในการแบกหาม 150 คนต่อโรงงาน รวม 350 คนต่อโรงงาน รวมทั้งสิ้น 7,350 คน จะถูกเลิกจ้างงานคิดเป็นค่าจ้างที่สูญหายไป 441 ล้านบาทต่อปี (7,350 คน x 5,000 บาท x 12 เดือน) ในส่วนนี้ยังไม่รวมถึงค่าอาหารไก่เนื้อที่ผลิตสำหรับรองรับไก่เนื้อ จำนวน 962 ล้านตัว ซึ่งกินอาหารไก่จากโรงงานอาหาร 21 โรงงานอีกประมาณ 3,405,480 ตัน (962,000,000 x 3.54 กิโลกรัม) กิโลกรัมละ 8.50 บาท เป็นเงิน 28,946.58 ล้านบาทต่อปี ที่เป็นค่าอาหารไก่ที่ต้องยกเลิกการผลิตไป โรงฆ่าไก่ จำนวน 20 โรงงาน และโรงงานแปรรูปเพื่อการส่งออกจำนวน 30 โรงงาน ซึ่งมีคนงานประมาณ 3,000 คน และ 200 คน ต่อโรงงาน ตามลำดับ รวม 66,000 คนจะถูกเลิกจ้างงานคิดเป็นค่าจ้างที่สูญหายไป 4,039.20 ล้านบาท (3,000 คน x 20

โรงงาน x 5,100 บาท x 12 เดือน = 3,672,000,000 บาท) (200 คน x 30 โรงงาน x 5,100 บาท x 12 เดือน = 367,200,000 บาท) (สถิติของกรมปศุสัตว์)

ดังนั้นทางกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้ออกกฎระเบียบ กฎหมาย รวมถึงมาตรฐานต่าง ๆ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับข้อกำหนดขององค์การการค้าโลก และองค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) และถือเป็นมาตรฐานการผลิตสินค้าทางการเกษตร (GAP) ด้านการผลิตปศุสัตว์ ซึ่งมีมาตรฐานที่สำคัญบางประการ คือ มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย ซึ่งกำหนดขึ้นในปี พ.ศ. 2542 โดยมาตรฐานดังกล่าวได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติและมีหลักการจัดการ ประกอบด้วย เรื่ององค์ประกอบของฟาร์ม ซึ่งจะกำหนดตั้งแต่ทำเลที่ตั้งฟาร์ม ลักษณะของฟาร์ม ตลอดจนลักษณะโรงเรือนที่เหมาะสม ถูกสุขอนามัย สัตว์มีความเป็นอยู่สุขสบาย เรื่องการจัดการฟาร์ม ซึ่งได้กำหนดถึงการจัดการโรงเรือนที่ถูกต้องสะอาด มีการจัดการด้านบุคลากรที่เพียงพอ มีสัตวแพทย์ในการควบคุมกำกับดูแลด้านสุขภาพสัตว์ มีคู่มือการจัดการฟาร์มและแสดงระบบการเลี้ยง มีระบบบันทึกข้อมูล มีการจัดการด้านอาหารสัตว์ที่ถูกต้องตาม พ.ร.บ.ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525 โดยสุ่มตัวอย่างส่งห้องปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างเป็นระยะ เรื่องการจัดการด้านสุขภาพสัตว์ได้กำหนดให้ฟาร์มต้องมีระบบเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรค มีโปรแกรมทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม รวมทั้งกำหนดให้มีการบำบัดโรคตาม พ.ร.บ. ควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. 2505 รวมทั้งการใช้ยาสำหรับสัตว์ตามข้อกำหนดการใช้ยาสัตว์ (มอก.7001-2540) และเรื่องการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม กำหนดวิธีการกำจัดของเสียและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ อย่างเหมาะสมซึ่งในส่วนของฟาร์มสุกรได้กำหนดในเรื่องน้ำทิ้งต้องมีการกักเก็บหรือบำบัดที่เหมาะสม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพของฟาร์มและผลิตผลปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน ซึ่งจะมีผลทำให้สินค้าปศุสัตว์สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก และเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศ ตลอดจนการคำนึงถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์, 2546)

จากความสำคัญของมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย ที่มีต่อการปรับปรุงคุณภาพและเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ และเกิดความต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ องค์การจะต้องได้รับความร่วมมือจากพนักงานทุกคน ที่จะต้องยอมรับและถือปฏิบัติมาใช้ในองค์การ ซึ่งจะเป็นพลังที่ช่วยสนับสนุน ให้องค์การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการใช้มาตรฐานดังกล่าวให้ส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพของเนื้อสัตว์ให้ได้มาตรฐานและเป็นที่พึงพอใจของผู้บริโภคและเพิ่มการส่งออก ซึ่งจะเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง
4. เพื่อศึกษานุคลิกภาพ ที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกร ผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อกับการ ยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อจังหวัดระยอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การส่งเสริมให้มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ นับเป็นมาตรการหนึ่งในการดำเนินงาน ตามนโยบายของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพ ของฟาร์มและผลิตผลปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน ซึ่งจะมีผลทำให้สินค้าปศุสัตว์สามารถแข่งขันได้ใน ตลาดโลก ตลอดจนเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศ ทำให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึง จำเป็นที่เกษตรกรจะต้องมีความรู้ และให้การยอมรับ เพื่อถือปฏิบัติร่วมกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่าจะ ได้รับประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ทราบถึงระดับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อจังหวัด ระยอง
2. ทราบถึงความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง

3. ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง

4. ทราบถึงบุคลิกภาพ ที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง

5. ทราบถึงความสัมพันธ์ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อกับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง

6. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อให้เกิดการยอมรับในมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ กรมปศุสัตว์ เพื่อให้มีรายได้ที่ดีขึ้น มีความมั่นคงในอาชีพ ผู้บริโภคเนื้อไก่มีความปลอดภัย มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลก

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร โดยศึกษาเฉพาะกรณีเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อรายย่อย จังหวัดระยอง ที่ผ่านการอบรมมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อและมีปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ ตั้งแต่ 3,000 ตัว ขึ้นไป ในปี 2549 จำนวนทั้งสิ้น 265 ราย เฉพาะจังหวัดระยอง เท่านั้น

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ

2.1.2 บุคลิกภาพ ได้แก่ บุคลิกภาพของ Eysenck โดยแบ่งบุคลิกภาพพื้นฐานออกเป็น 4 แบบ คือ มั่นคง-แสดงออก, หวั่นไหว-แสดงออก, มั่นคง-เก็บตัว และหวั่นไหว-เก็บตัว

2.1.3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

นิยามศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้คำนิยามดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

เพศ หมายถึง เพศชาย หรือ เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุจริงของเกษตรกรตามปฏิทิน นับเป็นจำนวนปีเต็ม ตั้งแต่วันที่เกิดจนถึงวันที่เกษตรกรตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาขั้นสูงสุดของเกษตรกร

ประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ หมายถึง ระยะเวลา นับเป็นจำนวนปีตั้งแต่เริ่มต้นเลี้ยงไก่เนื้อ จนถึงระยะเวลาที่ตอบแบบสอบถาม

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ หมายถึง กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อรายย่อยที่ผ่านการอบรมมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดระยอง ที่มีปริมาณการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ 3,000 ตัวขึ้นไป ในปี 2549

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมโดยรวมของบุคคลที่ตอบสนองต่อสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมอันประกอบด้วยลักษณะภายนอกที่มองเห็น และภายในที่มองเห็นได้ยาก แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

บุคลิกภาพแบบอารมณ์มั่นคง-แสดงออก (Stable-Extrovert) มีลักษณะนิสัยเปิดเผย ให้ความร่วมมือ ใจกว้าง มีชีวิตชีวา ชอบนำกลุ่ม

บุคลิกภาพแบบอารมณ์หวั่นไหว-แสดงออก (Neurotic-Extrovert) มีลักษณะนิสัยชอบกิจกรรม ก้าวร้าว จุนเจือว ดิ้นเด่นง่าย

บุคลิกภาพอารมณ์มั่นคง-เก็บตัว (Stable-Introvert) มีลักษณะขอมความ ควบคุมตนเองได้ดี รักสงบ

บุคลิกภาพแบบอารมณ์หวนไหว-เก็บตัว (Neurotic-Introvert) มีลักษณะ เก็บตัว คิดในแง่ร้าย ไม่ยืดหยุ่น

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ หมายถึง ความสามารถในการที่จะจดจำรายละเอียด กฎเกณฑ์ ความหมาย ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ตลอดจนการนำมาปฏิบัติและประโยชน์ของการปฏิบัตินั้น

การยอมรับ หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นทางจิตใจภายในบุคคล หลังจากที่ได้รับรู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่ ๆ โดยผ่านขั้นตอนการตระหนักเกี่ยวกับนวัตกรรม ขั้นตอนการสนใจ การประเมินผล การทดลอง และการยอมรับในที่สุด

นวัตกรรม หมายถึง แนวคิด การกระทำหรือพฤติกรรมที่บุคคลมีส่วนร่วมและถือว่าเป็นสิ่งใหม่โดยมีการนำไปปฏิบัติ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้ใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น และได้รับมาใช้หรือนำมาปฏิบัติ ในการวิจัยครั้งนี้ สิ่งที่ยึดว่าเป็นนวัตกรรมก็คือ มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

การยอมรับนวัตกรรม หมายถึง การที่บุคคลได้ศึกษาดูแล้วว่านวัตกรรมที่เป็นของใหม่นำมาปรับใช้ในองค์กรแล้วเกิดประโยชน์ โดยการยอมรับจะมากน้อยหรือนานแค่ไหนขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของนวัตกรรม

มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่ หมายถึง มาตรฐานฟาร์มตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพของฟาร์มและผลิตผลไปสู่ตัวให้ได้มาตรฐาน

การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ในด้านคุณลักษณะของนวัตกรรม หมายถึง การตัดสินใจยอมรับมาตรฐานฟาร์ม โดยพิจารณายอมรับในคุณลักษณะ 5 ประการ คือ ในด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น ในด้านความเข้ากันได้ หรือไปด้วยกันได้ ด้านความซับซ้อนหรือความยุ่งยากด้านความสามารถในการนำไปทดลองใช้ และด้านความสามารถสังเกตได้

การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ในด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น (Relative advantage) หมายถึง การที่เกษตรกรนำมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อไปปฏิบัติและเมื่อเปรียบเทียบกับคุณและโทษของการปฏิบัติแล้วพบว่าการปฏิบัตินั้นมีประโยชน์หรือมีคุณค่ามากกว่า

การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ในด้านความเข้ากันได้ หรือไปด้วยกันได้ (Compatibility) หมายถึง การที่เกษตรกรมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ไปปฏิบัติแล้วเห็นว่าการปฏิบัติงานตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ไม่ได้เป็นอุปสรรคขัดขวางการทำงานไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากแต่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริมงานที่ทำอยู่ให้มีความสะดวกสบายมากขึ้น

การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อในด้านความซับซ้อนหรือความยุ่งยาก (Complexity) หมายถึง การที่เกษตรกรนำมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อไปปฏิบัติแล้วเห็นว่ามาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ไม่สลับซับซ้อน สามารถทำความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้ง่าย

การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อในด้านความสามารถในการนำไปทดลองใช้ (Triability) หมายถึง การที่เกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแล้วเกิดความมั่นใจว่าเมื่อปฏิบัติงานตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแล้วจะไม่ทำให้เกิดผลเสียหรือเกิดความเสี่ยงใดๆ ต่อตัวผู้ปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงานนั้น

การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อในด้านความสามารถสังเกตได้ (Observability) หมายถึง การที่เกษตรกรนำมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อไปปฏิบัติแล้วสามารถสังเกตเห็นผลของการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายและชัดเจน

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร: กรณีศึกษาเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยอง ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรม
3. ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพ
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับมาตรฐานการเลี้ยงไก่เนื้อ

ความหมายของการยอมรับ (Adoption)

การทำงานใดๆก็ตาม ปัญหอย่างหนึ่งที่มักจะเกิดขึ้นและทำให้การทำงานนั้นๆ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ก็คือปัญหาเกี่ยวกับการยอมรับ และยังในขณะนี้โลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การยอมรับจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยทางจิตวิทยานั้นการยอมรับเป็นกระบวนการภายในจิตใจที่เกิดขึ้นของบุคคลในการพิจารณาตัดสินใจในสิ่งใหม่ๆ ที่ได้รับรู้มาไม่ว่าจะเป็นการได้รับรู้ข่าวสารต่างๆทางใด ซึ่งจะไปกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เกิดการเรียนรู้ การทดลองเข้าใจขึ้นจนกระทั่งเกิดมีทัศนคติที่ดีในสิ่งที่ได้รับ และในที่สุดก็รับเอาสิ่งนั้นมาปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยเองได้ทำการรวบรวมความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับไว้ดังนี้

Foster (1973: 146-147) ได้ให้ความหมายของการยอมรับว่า หมายถึง การที่ประชาชนได้เรียนรู้โดยผ่านการศึกษา สามารถบรรยายได้โดยผ่านขั้นการรับรู้ การยอมรับจะเกิดขึ้นได้หากมีการเรียนรู้ด้วยตัวเองและการเรียนรู้นั้นจะได้ผลก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้ทดลองปฏิบัติ เมื่อเขาแน่ใจแล้วว่าสิ่งประดิษฐ์นั้นสามารถให้ประโยชน์อย่างแน่นอน เขาจึงกล้าลงทุนซื้อสิ่งประดิษฐ์นั้น

Klonglan and Coward Jr. (1976: 35) กล่าวว่า การยอมรับหมายถึง การยอมรับทางจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการยอมรับ ดังนั้นการยอมรับเกี่ยวกับความคิดเห็นหลังจากได้ประเมินผลแล้ว แต่ยังไม่ได้ปฏิบัติ การเริ่มนำความรู้ไปใช้ การยอมรับการปฏิบัติ หรือหลังจากได้ทดลองสิ่งเหล่านี้เป็นกระบวนการยอมรับ

Hovland and Irving (1959: 4) ให้ความหมายของกระบวนการยอมรับ คือ กระบวนการที่จะนำไปสู่ความเชื่อในสิ่งที่ได้รับ จัดเป็นกระบวนการภายในจิตใจที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับสาร ซึ่งไปกระตุ้นให้เกิดความสนใจแล้วผู้รับสารจะตีความหมายของสารนั้น ทำให้เกิดความเข้าใจขึ้นจนกระทั่งเกิดมีทัศนคติที่ดีในสิ่งที่ได้รับ

กรมวิชาการ (2530: 110) ได้สรุปแนวคิดของ Mosher เกี่ยวกับการยอมรับ หมายถึง ภายหลังที่คนใดคนหนึ่งได้รับการแนะนำแล้ว อาจจะรับหรือไม่รับเอาสิ่งใหม่ก็ได้

ปนัดดา อินทราวุธ (2543: 30) ได้ให้ความเห็นว่า การยอมรับคือ กระบวนการที่บุคคลพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับรู้ เรียนรู้ หรือได้รับการแนะนำ และในที่สุดก็รับเอานั่นๆ มาใช้หรือปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ โดยระยะเวลาของกระบวนการนี้จะช้า หรือเร็วก็ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล และคุณลักษณะของสิ่งนั้น

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530 (วิศศักดิ์ ญาณประทีป และชงทอง จันทรางศุ, 2532: 428) ได้ให้ความหมายของ “การยอมรับ” ว่าหมายถึง การตกลงหรือเห็นด้วย

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การยอมรับ หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นทางจิตใจภายในบุคคล หลังจากที่ได้รับรู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่ๆ โดยผ่านขั้นตอนการตระหนักเกี่ยวกับนวัตกรรม ขั้นตอนการสนใจ การประเมินผล การทดลอง และการยอมรับในที่สุด

กระบวนการยอมรับ

Rogers (1962: 77-86) กล่าวว่ากระบวนการยอมรับคือรูปแบบหนึ่งของการตัดสินใจ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการใช้แนวความคิดใหม่ๆ การตัดสินใจจัดเป็นกระบวนการที่นำมาใช้ประเมินความหมายและทางเลือกต่างๆ ที่มีขึ้น ทั้งนี้การตัดสินใจได้ถูกจัดเข้าไว้ในขั้นต่างๆ ซึ่งมีรูปแบบของกิจกรรมแตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปกระบวนการยอมรับมี 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นรับรู้ (Awareness stage)

เป็นขั้นที่บุคคลที่เป็นเป้าหมายของการส่งเสริมตื่นตัวและรับทราบว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมของเขา แต่ยังไม่ทราบรายละเอียดในเรื่องนั้น

2. ขั้นสนใจ (Interest stage)

เป็นขั้นที่บุคคลเริ่มมีความสนใจในนวัตกรรม และพยายามแสวงหาข้อมูลหรือความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับนวัตกรรมนั้น หลักที่ต้องปฏิบัติในขั้นนี้ก็คือต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับนวัตกรรมแก่บุคคลให้มากยิ่งขึ้น พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับขั้นนี้ก็คือต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับนวัตกรรมแก่บุคคลให้มากยิ่งขึ้น พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับขั้นนี้จะเป็นพฤติกรรมที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบด้านความรู้ ซึ่งในขั้นก่อนหน้านี้นักบุคคลจะฟังหรืออ่านเกี่ยวกับนวัตกรรมเพียงเท่านั้น แต่ในขั้นนี้บุคคลจะเริ่มใช้ความคิด มีการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนวัตกรรมมากยิ่งขึ้น จัดเป็นพฤติกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน มีการแปลความหมายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมนั้น

3. ขั้นประเมินค่า (Evaluation stage)

เป็นขั้นที่บุคคลทำการประเมินผลในสมองของตนโดยลองนึกว่าถ้ายอมรับนำเอานวัตกรรมนั้นมาใช้หรือปฏิบัติแล้วจะเหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบันหรือในอนาคตหรือไม่ จะคุ้มค่ากับการที่ต้องเสี่ยงไปหรือไม่ ในขั้นนี้จะมีการตัดสินใจที่จะลองใช้นวัตกรรม แต่การนำนวัตกรรมไปใช้จัดเป็นความเสี่ยงต่อบุคคล ซึ่งจะทำให้เกิดความไม่แน่ใจต่อผลของนวัตกรรมที่ออกมา ดังนั้นในขั้นนี้จึงต้องการแรงเสริมที่จะมาสนับสนุนแนวความคิดของบุคคลในการนำนวัตกรรมนั้นมาใช้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้เกิดการค้นหาคำแนะนำจากบุคคลต่างๆ หรือหาข้อมูลข่าวสารเพื่อมาเป็นแรงเสริมในการตัดสินใจที่จะนำนวัตกรรมนั้นมาใช้

4. ขั้นทดลอง (Trial stage)

เป็นขั้นที่บุคคลใช้วิทยาการใหม่ๆ นั้นกับสถานการณ์ของตน ซึ่งเป็นการทดลองดูกับส่วนน้อยก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าได้ผลหรือไม่และประโยชน์ที่ได้รับนั้นมากพอที่จะยอมรับปฏิบัติอย่างเต็มที่หรือไม่ เป็นการทดสอบในขั้นนี้บุคคลจะแสวงหาข่าวสารที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับวิทยาการใหม่นั้น ซึ่งผลจากการทดลองจะมีความสำคัญยิ่งต่อการตัดสินใจที่จะปฏิเสธหรือยอมรับต่อไป

5. ขั้นการยอมรับ (Adoption stage)

เป็นขั้นที่บุคคลยอมรับวิทยาการใหม่ๆ นั้นไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมของตนอย่างเต็มที่หลังจากที่ได้ทดลองปฏิบัติและเห็นประโยชน์

Rogers and Shoemaker (1971: 103) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรม (innovation decision process) ว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 ขั้นความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นที่บุคคลได้รู้จักนวัตกรรมเป็นครั้งแรก

ขั้นที่ 2 ขั้นชักชวน (Persuasion) เป็นขั้นที่บุคคลรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อนวัตกรรมการนั้น

ขั้นที่ 3 ขั้นตัดสินใจ (Decision) เป็นขั้นที่บุคคลจะต้องตัดสินใจว่าจะยอมรับหรือไม่ยอมรับนวัตกรรม และรวมถึงการทดลองนำไปปฏิบัติด้วย

ขั้นที่ 4 ขั้นยืนยัน (Confirmation) เป็นขั้นที่บุคคลจะแสวงหาแรงเสริมเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

เสถียร เขยประทับ (ม.ป.ป.: 44) ได้อธิบายว่า กระบวนการยอมรับ คือ กระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรม ในการยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรม เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมองที่บุคคลจะต้องผ่านขั้นหรือระยะต่างๆ ตั้งแต่ขั้นแรกที่อยู่หรือมีความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมไปจนถึงขั้นตัดสินใจที่จะยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรมและในที่สุดก็ถึงขั้นการยืนยันการตัดสินใจที่ทำไปแล้ว

หลักเกณฑ์และพื้นฐานในการยอมรับ

Rogers and Shoemaker (1971: 185-189) รายงานถึงคุณลักษณะของผู้ยอมรับวิทยาการใหม่โดยถือเอาสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ บุคลิกภาพของเกษตรกรและพฤติกรรมสื่อความรู้เป็นเกณฑ์พบว่า

1. ผู้ยอมรับมาก่อน มีระดับการศึกษาสูงกว่า
2. ผู้ยอมรับมาก่อน มีสมรรถนะทางการศึกษาสูงกว่า

3. ผู้ยอมรับตามก่อน มีการถือครองที่ดิน (ปัจจัยการผลิต) มากกว่า
4. ผู้ยอมรับตามก่อน มีการติดต่อกับบุคคลในชุมชนและนอกชุมชนมากกว่า
5. ผู้ยอมรับตามก่อน มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่มากกว่า
6. ผู้ยอมรับตามก่อน มีความสัมพันธ์กับช่องทางสื่อสารมากกว่า

Lionberger (1968: 38-39) อธิบายว่าพวกยอมรับเร็วโดยทั่วไปแล้วจะมีฟาร์มขนาดใหญ่ และมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เป็นผู้ที่ชอบเสี่ยง ส่วนใหญ่จะมีอายุกลางคนหรือน้อยกว่า แต่บางคนอาจยอมรับเร็ว เมื่อมีอายุมากขึ้นพวกยอมรับเร็วจะเป็นพวกที่ชอบทดลองสิ่งปฏิบัติใหม่ๆ ในไร่นา เป็นสมาชิกองค์กรหรือกลุ่มต่างๆ ในท้องถิ่นมากกว่าพวกยอมรับช้า พวกยอมรับเร็วจะสนใจในข่าวสารทั่วไป และติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมากกว่าพวกยอมรับช้า พวกยอมรับเร็วมักมีการศึกษาสูงกว่า และชอบเดินทางเพื่อศึกษาสิ่งแปลกใหม่มากกว่าพวกยอมรับช้า

พชร ถนอมทรัพย์ (2545: 60) ได้เสนอหลักเกณฑ์และพื้นฐานในการยอมรับสิ่งเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ไปใช้ในการประกอบกิจการของบุคคล อัตราการยอมรับจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของส่วนประกอบต่างๆ ดังนี้

1. ผู้นำการเปลี่ยนแปลงว่ามีคุณลักษณะต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด
 - 1.1 มีความสามารถในการวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพและคาดคะเนได้อย่างแม่นยำ
 - 1.2 ความสามารถในการถ่ายทอดข่าวสาร เช่น พูด เขียน ความมีเหตุผล ตลอดจนต้องมีความสามารถในการฟังและอ่านด้วย
 - 1.3 มีความรู้ความชำนาญอย่างแท้จริงในเรื่องที่ตนจะนำไปเผยแพร่สามารถตอบปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้
 - 1.4 ทักษะที่ดีต่อตนเอง ต่อสิ่งที่ตนนำไปเผยแพร่และผู้รับ
 - 1.5 ความสามารถในการเลือกสื่อกลางในการติดต่อ

2. สิ่งปฏิบัติใหม่ๆ หรือแนวคิดใหม่ๆ ที่จะนำไปเผยแพร่ เพื่อให้เกิดการยอมรับต่อสิ่งที่เปลี่ยนแปลง โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

2.1 สิ่งนั้นต้องมีลักษณะคล้ายคลึงไม่ขัดแย้งกับสิ่งที่มีอยู่แล้วในชุมชน

2.2 สิ่งนั้นต้องเหมาะสมกับสิ่งที่มีอยู่ในสังคมนั้น

2.3 สิ่งนั้นจะต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและมีวิธีการที่ไม่ยุ่งยาก

2.4 สิ่งนั้นเมื่อปฏิบัติแล้วต้องอำนวยความสะดวกในด้านความพึงพอใจและได้รับการยกย่องนับถือ

2.5 ประหยัดเวลาในการประกอบการ

3. ผู้รับการเปลี่ยนแปลง จะต้องมีความสมบัติ ดังนี้

3.1 ลักษณะพื้นฐานโดยทั่วไป เช่น เพศ อายุ การศึกษา

3.2 ความสามารถในการรับรู้ข่าวสาร เช่น การฟัง การอ่าน และความรู้สึนึกคิด

3.3 ทักษะที่มีต่อตนเอง ต่อสิ่งปฏิบัติใหม่ๆ และต่อผู้นำการเปลี่ยนแปลง

3.4 ปัญหาและความต้องการตลอดจนความสนใจโดยทั่วไปของตนเองและเพื่อนบ้าน ช้างเคียงหรือกลุ่มที่รับการเปลี่ยนแปลง เป็นสมาชิกหรือมีการติดต่อใกล้ชิดกัน

4. สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่

4.1 ลักษณะการยึดครองที่ดิน

4.2 ลักษณะทางสังคมบางประการที่เกี่ยวกับความเชื่อ

4.3 ลักษณะทางองค์การทางสังคม

4.4 ลักษณะสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติ

4.5 งานอดิเรกและอารมณ์ของคนในสังคม

ดิเรก ฤกษ์ห่วย (2538 : 148-151) ได้อธิบายการยอมรับนวัตกรรมของแต่ละบุคคล หรือ กลุ่มบุคคลจะมีมากน้อยหรือเร็วแค่ไหนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ผู้นำการเปลี่ยนแปลง ควรมีความสามารถและมีกลยุทธ์ที่เหมาะสม คือ

1.1 มีความสามารถในการทำแผนปฏิบัติการ มีข้อมูลต้องการซื้อ (demand) กับสัดส่วนความต้องการขาย (supply) ของผลผลิต มีความรู้ในนวัตกรรมนั้นอย่างแท้จริง มีความสามารถในการเลือกสื่อ และช่องทางเพื่อถ่ายทอดข่าวสาร มีการสนับสนุนด้านสินเชื่อ และการฝึกอบรม

1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดนวัตกรรมให้เหมาะสมกับความเป็นจริง

2. บุคคลหรือกลุ่มเป้าหมายจะมีองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดการยอมรับนวัตกรรมได้มากกว่า รวดเร็วกว่า ได้แก่

2.1 ปัจจัยพื้นฐานของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเป้าหมาย ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม เช่น การศึกษา อายุ ขนาดที่ดินทำกิน รายได้ แหล่งน้ำที่ใช้ ความต้องการและความสนใจของบุคคล

2.2 การปฏิสัมพันธ์ของคนในกลุ่ม ถ้าคนในสังคมมีการติดต่อกับภายนอกชุมชนไม่ว่าทางตรงหรือผ่านทางสื่อจะทำให้รับรู้ความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงของชุมชน เกิดการแพร่กระจายของนวัตกรรมเร็วขึ้น

กระบวนการยอมรับ คือ กระบวนการตัดสินใจ ในการยอมรับหรือปฏิเสธ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมองที่บุคคลจะต้องผ่านขั้นหรือระยะต่างๆ ตั้งแต่ขั้นแรกที่อยู่รู้เรื่องหรือมีความรู้ไปจนถึงขั้นตัดสินใจที่จะยอมรับหรือปฏิเสธและในที่สุดก็ถึงขั้นการยืนยันการตัดสินใจที่ทำไปแล้วโดยมีกระบวนการและเป็นขั้นตอน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรม

Barnett (1952: 7) กล่าวถึงความหมายของนวัตกรรมว่า เป็นแนวคิด กลุ่มของแนวคิดหรือกลุ่มของพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม

Rogers (1962: 13) ให้ความหมายว่า นวัตกรรม คือ แนวคิดที่บุคคลรับรู้ได้ว่าเป็นสิ่งใหม่ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ไม่ว่าแนวคิดที่ถูกมองว่าเป็นสิ่งใหม่จะถูกลำดับโดยดูจากเวลาตั้งแต่เริ่มใช้หรือเริ่มค้นพบนวัตกรรมก็ตาม นวัตกรรมนั้นก็ยังเป็นแนวคิดใหม่ต่อบุคคลซึ่งเป็นผู้ตอบสนองต่อนวัตกรรมนั้น

George and Simmons (1982: 123–125) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมไว้ว่าเป็นกระบวนการ โดยผ่านการมีส่วนร่วมของบุคคล ซึ่งแบ่งนวัตกรรมออกเป็น 3 แบบ ดังนี้

1. นวัตกรรมที่กำหนดจากภายนอก (Externally imposed) เป็นนวัตกรรมที่องค์การรับมาปฏิบัติโดยได้รับอิทธิพลมาจากสภาพแวดล้อม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลกระทบมาจากองค์กรที่อยู่โดยรอบเป็นตัวกำหนดนวัตกรรม

2. นวัตกรรมที่เป็นแผนภายใน (Internally planned) เป็นนวัตกรรมที่เกิดจากแผนภายในองค์กร โดยมีการปรับเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะมีขึ้นในภายหน้า

3. นวัตกรรมที่เกิดขึ้นเฉียบพลัน (Internally emergent) เป็นนวัตกรรมที่พัฒนามาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกที่ตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลง กับผู้ที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ความไม่ลงรอยนี้จะนำมาสู่การเกิดนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วม

เสถียร เชยประทับ (ม.ป.ป.: 20) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมว่าเป็น ความคิดใหม่ การปฏิบัติใหม่หรือสิ่งใหม่ที่สมาชิกในระบบสังคมเห็นว่าหรือนึกว่าเป็นของใหม่ คือ เป็นของใหม่ในลักษณะนามธรรม ไม่ใช่ลักษณะรูปธรรม

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542: 12) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมว่า เป็นการนำสิ่งใหม่ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมวิธีการทำงานที่มีอยู่เดิม เพื่อให้ใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า นวัตกรรม คือ แนวคิด การกระทำ หรือพฤติกรรมที่บุคคลมีส่วนร่วมและถือว่าเป็นสิ่งใหม่โดยมีการนำไปปฏิบัติ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น จากความหมายของนวัตกรรมที่ได้รวบรวมมานี้ ผู้ศึกษามีความเห็นว่ มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเป็นสิ่งใหม่และทำให้ระบบเดิมเปลี่ยนแปลงไป จึงถือได้ว่ามาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเป็นนวัตกรรมในการศึกษาครั้งนี้

คุณลักษณะของนวัตกรรมที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับ

Rogers (1983: 11) ให้ความหมายว่า การยอมรับนวัตกรรม หมายถึง การตัดสินใจที่จะนำนวัตกรรมนั้นไปใช้อย่างเต็มที่ เพราะนวัตกรรมนั้นเป็นวิถีทางที่ดีกว่าและมีประโยชน์กว่า การยอมรับนวัตกรรมของบุคคลเกิดขึ้นเป็นกระบวนการ เริ่มตั้งแต่ได้สัมผัสนวัตกรรม ถูกชักจูงให้ยอมรับนวัตกรรม ตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธ ปฏิบัติตามการตัดสินใจ และยืนยันการปฏิบัตินั้น กระบวนการนี้อาจกินเวลาช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ คือ ตัวบุคคลและคุณลักษณะของนวัตกรรม

Rogers and Shoemaker (1971 อ้างใน เสถียร เขยประทับ, ม.ป.ป.: 21-22) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของนวัตกรรมที่จะช่วยให้เกิดการยอมรับเร็วหรือช้าไว้ดังนี้

1. ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Relative advantage) คือ การที่ผู้รับนวัตกรรมดีกว่า มีประโยชน์มากกว่าความคิดเก่า สิ่งเก่า หรือวิธีปฏิบัติเก่าที่นวัตกรรมถูกนำมาใช้แทน สิ่งที่สำคัญคือ การที่บุคคลเห็นว่าหรือรู้สึกว่ นวัตกรรมนั้นเป็นสิ่งที่มีความค่า มีประโยชน์ต่อเขา ยิ่งบุคคลมีความรู้สึกว่ นวัตกรรมนั้นมีคุณค่า มีประโยชน์มากเพียงไร โอกาสที่นวัตกรรมจะถูกยอมรับก็ยิ่งมีมากขึ้นเพียงนั้น

2. ความเข้ากันได้ หรือไปด้วยกันได้ (Compatibility) คือ การที่ผู้ยอมรับนวัตกรรม มีความรู้สึกหรือคิดว่ นวัตกรรมนั้นไปด้วยกันได้กับค่านิยมของสังคมประสบการณ์ในอดีต ตลอดจนความต้องการของผู้รับความคิดใหม่ วิธีปฏิบัติใหม่ หากสิ่งใหม่ที่เข้ากับค่านิยมหรือบรรทัดฐานของสังคมในปัจจุบันไม่ได้ จะไม่ถูกยอมรับในเวลาทีรวดเร็วเหมือนนวัตกรรมที่เข้ากันได้กับค่านิยมและ

บรรทัดฐานของสังคม ซึ่งจะต้องมีการยอมรับระบบค่านิยมใหม่เสียก่อน ก่อนที่จะมีการยอมรับนวัตกรรม

3. ความซับซ้อนหรือความยุ่งยาก (Complexity) คือ การที่ผู้รับนวัตกรรมนั้นเห็นว่าหรือรู้ว่านวัตกรรมนั้นยากแก่การเข้าใจและยากแก่การนำไปใช้ นวัตกรรมบางอย่างเป็นเรื่องที่สามารถเข้าใจได้ทันทีบางอย่างก็ยุ่งยากซับซ้อน ยากแก่การเข้าใจและต้องใช้เวลาอันจึงจะยอมรับนวัตกรรมนั้น นวัตกรรมซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจเล็กน้อย เพื่อที่จะสามารถใช้มันได้ จะถูกยอมรับไปใช้ได้รวดเร็วกว่านวัตกรรมซึ่งกว่าจะใช้มันได้ ผู้ใช้ต้องพัฒนาความชำนาญหรือความเข้าใจที่ลึกซึ้งเสียก่อน

4. ความสามารถในการนำไปทดลองใช้ (Trialability) คือ การที่ผู้รับนวัตกรรม สามารถนำนวัตกรรมนั้นไปทดลองใช้ในปริมาณน้อยๆ ได้ นวัตกรรมใดซึ่งสามารถถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ เพื่อนำไปทดลองใช้ในปริมาณจำกัดได้ จะถูกยอมรับได้รวดเร็วกว่านวัตกรรมซึ่งไม่สามารถแบ่งออกเป็นส่วนน้อยๆ ได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้รับรู้สีกว่าตนเสี่ยงภัยน้อย ถ้าสามารถแบ่งนวัตกรรมออกเป็นหน่วยย่อยได้ เพื่อนำไปทดลองใช้ดูก่อนว่ามีผลดีหรือผลเสียแค่ไหน

5. ความสามารถสังเกตได้ (Observability) คือ การที่ผลของนวัตกรรมเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้โดยสมาชิกภายในระบบสังคม ยิ่งสมาชิกในระบบสังคมสามารถมองเห็นผลของนวัตกรรมได้ง่ายเพียงใด นวัตกรรมนั้นย่อมถูกยอมรับได้ง่ายเพียงนั้น

ดังนั้นการยอมรับนวัตกรรมจึงหมายถึง การที่บุคคลได้ศึกษาแล้วเห็นว่านวัตกรรมที่เป็นของใหม่ที่นำมาปรับใช้ในองค์การแล้วเกิดประโยชน์ โดยการยอมรับจะมากน้อยหรือนานแค่ไหนขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของนวัตกรรม

การต่อต้านการยอมรับนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง

ลำลี ทองทิว (ม.ป.ป. อ้างใน สิริพัชน์ เปรมชัยเชิฐ, 2542: 17) ได้กล่าวว่า การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากนวัตกรรมนั้น เป็นเพราะบุคคลต้องการป้องกันการถูกรบกวนและเพื่อคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ดั้งเดิมของตน ทั้งนี้เพราะเชื่อว่าลักษณะความเป็นไปต่างๆ และบทบาทของตนในสังคมมีความ สัมพันธ์เชื่อมโยงกันเหมาะสมดีแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง เพราะผลจากการที่ผู้ใช้นั้นไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนหรือการสร้างนวัตกรรมนั้นๆ

ลักษณะของผู้ต่อต้านมักปรากฏให้เห็นดังนี้

1. ไวต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถชี้เห็นอันตรายจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ได้อย่างรวดเร็ว เมื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นไปอย่างเต็มรูปแบบ
2. ไวต่อการแสดงพฤติกรรมต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ที่ทำลายเอกลักษณ์ดั้งเดิมในระบบงาน
3. โกรธเคืองง่ายถ้าผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่เข้าใจเหตุผลในการต่อต้านของตนหรือไม่รับรู้ในค่านิยมของตน

สุคติ รุมาคม (อ้างใน สกาวเดือน ปธนสมิทธิ, 2540: 34-36) ได้กล่าวว่า บุคคลจะต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเพราะเหตุผลที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. ธรรมชาติของมนุษย์

มนุษย์จะยอมรับสถานการณ์ใหม่ๆ หากไม่สร้างความยากลำบากให้ตนจนเกินไป แล้วจะค่อยปรับตัวเข้ากับสถานการณ์นั้นจนคุ้นเคย แต่จะต่อต้านการเปลี่ยนแปลงใหม่เพราะคิดว่าเป็นสาเหตุของความไม่สะดวกสบายหลายๆ อย่าง ตั้งแต่การที่จะต้องเรียนรู้ การจัดหาสิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. ความหวาดกลัวที่นึกคิดเอาเอง

เนื่องจากมนุษย์มักแสดงพฤติกรรมที่ให้ความสำคัญแก่ตนเอง จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงเฉพาะที่ตนเข้าใจและเชื่อมั่นว่าตนจะได้รับผลประโยชน์ กลัวผลกระทบจะเกิดขึ้นซึ่งอาจเป็นเพราะ

- 2.1 กลัวความไม่รู้
- 2.2 กลัวความมั่นคงในการทำงานลดลง
- 2.3 กลัวความยากลำบากและการสูญเสียทางเศรษฐกิจ
- 2.4 กลัวสถานภาพการทำงานตกต่ำ
- 2.5 กลัวความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในที่ทำงานจะเปลี่ยนไป

สาเหตุดังกล่าวนำมาซึ่งความต่อต้าน 3 ลักษณะ คือ

1. ต่อต้าน โดยตรงและเปิดเผย

โดยแสดงความก้าวร้าวในทันทีทันใด เช่นแสดงความคับข้องใจ ทำงานให้ช้าลงอย่างจงใจ ทำลายวัสดุอุปกรณ์หรือชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง แกล้งทำลายอุปกรณ์ใหม่ๆ ให้ใช้การไม่ได้

2. ต่อต้านทางอ้อมและซ่อนเร้น

เป็นอาการต่อต้านภายในไม่เปิดเผย เช่น แกล้งขอข้อมูลที่ไม่จำเป็น ถ่วงเวลา ปล่อยข่าวลือ ในทางเสียหาย ทำตามเฉพาะที่สั่งการแม้รู้ว่างานบางอย่างต้องทำอย่างต่อเนื่อง

3. เพิกเฉยและถอนตัว

เป็นการต่อต้านโดยไม่เอาตนเข้าไปเกี่ยวข้องในทางใดๆ กับการเปลี่ยนแปลงนั้น โดยการถอนตัว คือเฉยเมย ขวัญและกำลังใจถดถอย ซึ่งการแสดงออกดังกล่าวไม่ได้สร้างความ พึงพอใจ ใดๆ ให้แก่ตน แต่กลับจะนำความคับแค้นใจมาสู่ตนเองมากขึ้น

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงได้เสนอแนวทางแก้ไขไว้ 5 ลักษณะ คือ

1. สร้างเสริมทัศนคติที่ถูกต้อง โดยชี้แจงให้เห็นความจำเป็นที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ เห็นว่าจะเป็นการนำไปสู่สิ่งที่ดีกว่า ผู้นำการเปลี่ยนแปลงต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้รับ มีการ ดำเนินงานร่วมกันให้เห็นผลอย่างจริงจังและใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติตามแผนนวัตกรรมนั้น

2. ใช้การติดต่อสื่อสารเป็นเครื่องมือ โดยแจ้งข่าวสารการเปลี่ยนแปลงให้ได้ทราบทุกระยะ อย่างทันเหตุการณ์ เป็นการขจัดข่าวลือ โดยอธิบายเหตุผลอย่างระมัดระวัง

3. ผู้นำการเปลี่ยนแปลงต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามแนวทางนวัตกรรมที่ เผยแพร่ พยายามสร้างความเข้าใจแจ่มชัด และแสดงทัศนคติในทางบวก ต่อนวัตกรรมนั้นให้เห็นอยู่ เสมอ

4. ให้ผู้ใช้ได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งเพื่อให้ได้ทราบความรู้สึก ความรู้ ความสามารถของผู้ใช้ และข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากขึ้น

5. ให้รางวัลเพื่อทราบความรู้สึกยอมรับ โดยแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นผลดีต่อผู้ใช้ เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น

Watson (n.d. อ้างใน สกาวเดือน ปะณสมิทธิ์, 2540: 36-37) ได้ยกเอาสาเหตุของการต่อต้านนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงมาอธิบายไว้ โดยชี้ให้เห็นว่าการต่อต้านดังกล่าวอาจเกิดขึ้นได้ในระดับตัวบุคคลและกลุ่มคนในสังคม คือ

การต่อต้านในระดับตัวบุคคล เกิดขึ้นได้เพราะ

1. ความต้องการรักษาสถานภาพสังคมของตน
2. ความเคยชินกับสิ่งเดิม
3. ความถือตนเป็นหนึ่ง
4. การเลือกหรือผูกขาดการรับรู้
5. การถืออิสระและความสะดวกสบาย
6. ความคลางแคลงใจต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น
7. หวาดกลัวความไม่มั่นคงและสถานภาพการทำงานถดถอย

การต่อต้านกลุ่มคนในสังคมเกิดขึ้นจากสาเหตุ ดังนี้

1. การยอมรับและถือสิ่งเดิมเป็นปทัสถาน
2. การยอมรับวัฒนธรรมที่สืบเนื่องในระบบสังคม
3. ความสนใจแบบผูกขาดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
4. การยึดมั่นในสิ่งเคารพสักการะ ถือว่าจะละเมิดมิได้
5. การปฏิเสธบุคคลภายนอก

ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

ประวัติความเป็นมาของมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของประเทศไทย พ.ศ.2542 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2542 ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพของฟาร์มและผลิตผลปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน ซึ่งจะมีผลทำให้สินค้าปศุสัตว์สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก และเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศ ตลอดจนการคำนึงถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เพื่อให้การดำเนินการมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย พ.ศ.2542 ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ และมีมาตรฐานเดียวกัน ส่วนมาตรฐานด้านการปศุสัตว์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ได้จัดทำคู่มือระเบียบการปฏิบัติงาน เรื่อง “การปฏิบัติงานตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ” โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตั้งแต่ คุณสมบัติของสัตว์แพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม การขอรับการต่ออายุ และการเพิกถอนใบอนุญาตสัตว์แพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม และระเบียบการปฏิบัติงานตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

สำหรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย พ.ศ.2542 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

1. คำนำ : มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อกำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานเพื่อให้ฟาร์มที่ต้องการขึ้นทะเบียนเป็นฟาร์มที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อให้ได้รับการรับรองจากกรม ปศุสัตว์ ซึ่งมาตรฐานนี้เป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นพื้นฐาน สำหรับฟาร์มที่ได้รับการรับรอง

2. วัตถุประสงค์ : มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อกำหนดวิธีปฏิบัติด้านการจัดการฟาร์ม การจัดการด้านสุขภาพสัตว์และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้ไก่เนื้อที่ถูกสุขลักษณะและเหมาะสมแก่ผู้บริโภค

3. คำนิยาม : ฟาร์มไก่เนื้อ หมายถึง ฟาร์มที่เลี้ยงไก่เนื้อเพื่อการค้า (Broiler) ที่มีจำนวนตั้งแต่ 3,000 ตัวขึ้นไป

4. องค์ประกอบของฟาร์ม

4.1 ท่าเลที่ตั้งฟาร์ม

4.1.1 อยู่ในบริเวณที่มีการคมนาคมสะดวก

4.1.2 สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคจากภายนอกเข้าสู่ฟาร์มได้

4.1.3 อยู่ห่างจากแหล่งชุมชน โรงฆ่าสัตว์ปีก ตลาดนัดค้าสัตว์ปีก และเส้นทางที่มีการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกและซากสัตว์

4.1.4 อยู่ในท่าเลที่มีแหล่งน้ำสะอาดตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมน้ำบริโภค เพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอตลอดปี

4.1.5 ควรได้รับความยินยอมจากองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

4.1.6 เป็นบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

4.1.7 เป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทได้ดี มีต้นไม้ให้ร่มเงาภายในฟาร์ม

4.2 ลักษณะของฟาร์ม

4.2.1 เนื้อที่ของฟาร์ม ต้องมีเนื้อที่เหมาะสมกับขนาดของฟาร์ม โรงเรือน

4.2.2 การจัดแบ่งพื้นที่ ต้องมีเนื้อที่กว้างขวางเพียงพอ สำหรับการจัดการก่อสร้าง โรงเรือนอย่างมีระเบียบสอดคล้องกับการปฏิบัติงานและไม่หนาแน่นจนไม่สามารถจัดการด้านการผลิตสัตว์ การควบคุมโรคสัตว์ สุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน และการรักษาสิ่งแวดล้อมได้ตามหลักวิชาการ ฟาร์มจะต้องมีการจัดแบ่งพื้นที่ฟาร์มเป็นสัดส่วน โดยมีผังแสดงการจัดวางที่แน่นอน

4.2.3 ถนนภายในฟาร์ม ต้องใช้วัสดุคงทนมีสภาพและความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิต ที่เข้า-ออกจากภายในและภายนอกฟาร์ม

4.2.4 บ้านพักอาศัยและอาคารสำนักงาน อยู่ในบริเวณอาศัยโดยเฉพาะ ไม่มีการเข้าอยู่อาศัยในบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ บ้านพักต้องอยู่ในสภาพแข็งแรงสะอาด เป็นระเบียบไม่สกปรกรกรุงรัง มีปริมาณเพียงพอกับจำนวนเจ้าหน้าที่ ต้องแยกห่างจากบริเวณเลี้ยงสัตว์พอสมควร ร่มรื่น มีรั้วกั้นแบ่งแยกจากบริเวณเลี้ยงสัตว์ตามที่กำหนดอย่างชัดเจน

4.3 ลักษณะโรงเรือน โรงเรือนที่ใช้เลี้ยงไก่ควรเป็นโรงเรือนที่สร้างด้วยวัสดุถาวร มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนไก่ที่เลี้ยง ถูกสุขลักษณะและสัตว์อยู่สบาย

5. การจัดการฟาร์ม

5.1 การจัดการโรงเรือน

5.1.1 โรงเรือนและที่ให้อาหาร ต้องสะอาดและแห้ง

5.1.2 โรงเรือนต้องสะดวกในการปฏิบัติงาน

5.1.3 ต้องดูแลซ่อมแซมโรงเรือนให้มีความปลอดภัยต่อไก่และผู้ปฏิบัติงาน

5.1.4 มีการทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ตามความเหมาะสม

5.2 การจัดการด้านบุคลากร

5.2.1 ต้องมีจำนวนแรงงานอย่างเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ที่เลี้ยง มีการจัดการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน นอกจากนี้บุคลากรภายในฟาร์มทุกคนควรได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

5.2.2 ให้มีสัตวแพทย์ ควบคุมกำกับดูแลด้านสุขภาพสัตว์และสุขอนามัยภายในฟาร์ม โดยสัตวแพทย์ต้องมีใบอนุญาตประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งและได้รับใบอนุญาตผู้ควบคุมฟาร์มจากกรมปศุสัตว์

5.3 คู่มือการจัดการฟาร์ม ผู้ประกอบการฟาร์มต้องมีคู่มือการจัดการฟาร์ม แสดงให้เห็นระบบการเลี้ยง การจัดการฟาร์ม ระบบการบันทึกข้อมูล การป้องกันและควบคุมโรค การดูแลสุขภาพสัตว์และสุขอนามัยในฟาร์ม

5.4 ระบบการบันทึกข้อมูล ฟาร์มจะต้องมีระบบการบันทึกข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย

5.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารฟาร์ม ได้แก่ บุคลากร แรงงาน

5.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านการผลิต ได้แก่ ข้อมูลตัวสัตว์ ข้อมูลสุขภาพสัตว์ ข้อมูลการผลิต และข้อมูลผลผลิต

5.5 การจัดการด้านอาหารสัตว์

5.5.1 คุณภาพอาหารสัตว์

1) แหล่งที่มาของอาหารสัตว์

ก. ในกรณีซื้ออาหารสัตว์ ต้องซื้อจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.2525

ข. ในกรณีผสมอาหารสัตว์ ต้องมีคุณภาพเป็นไปตามที่กำหนดตาม พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.2525

2) ภาชนะบรรจุและการขนส่ง ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ สะอาด แข็ง ก้นความชื้นได้ ไม่มีสารที่จะปนเปื้อนกับอาหารสัตว์ ถ้าถูกเคลือบด้วยสารอื่น สารดังกล่าวต้องไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์

3) การตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ ควรมีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์อย่างง่าย นอกจากนี้ต้องสุ่มตัวอย่างอาหารสัตว์ส่งห้องปฏิบัติการที่เชื่อถือได้ เพื่อตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างเป็นประจำ และเก็บบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ไว้ให้ตรวจสอบได้

5.2.2 การเก็บรักษาอาหารสัตว์ ควรมีสถานที่เก็บอาหารสัตว์แยกต่างหาก กรณีวัตถุดิบเป็นวิตามินควรเก็บไว้ในห้องปรับอากาศ ห้องเก็บอาหารสัตว์ต้องสามารถรักษาสภาพของอาหารสัตว์ไม่ให้เปลี่ยนแปลง สะอาด แห้ง ปลอดภัยจากแมลงและสัตว์ต่างๆ ควรมีแสงไม่รบกวนด้านล่างของภาชนะบรรจุอาหารสัตว์

6. การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

6.1 ฟาร์มจะต้องมีระบบเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้รวมถึงการมีกำหนดการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม การป้องกันการสะสมของเชื้อโรคในฟาร์มการควบคุมโรคให้สงบโดยเร็วและไม่ให้แพร่ระบาดจากฟาร์ม

6.2 การบำบัดโรค

6.2.1 การบำบัดโรคสัตว์ ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ควบคุมการประกอบกิจการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ.2505

6.2.2 การใช้ยาสำหรับสัตว์ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการใช้ยาสำหรับสัตว์ (มอก.7001-2540)

7. การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำจัดของเสีย : สิ่งปฏิกูลต่างๆ รวมถึงขยะต้องผ่านการกำจัดอย่างเหมาะสม

ระเบียบมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

คำนิยาม

ฟาร์มไก่เลี้ยงไก่เนื้อ หมายถึง ฟาร์มที่เลี้ยงไก่เนื้อ เพื่อการค้า (Broiler) ที่มีจำนวนตั้งแต่ 3,000 ตัวขึ้นไป

โรงเรือนแบบเปิด หมายถึง โรงเรือนที่ไม่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมได้ โดยอุณหภูมิ, ความชื้น, แสงสว่าง จะแปรไปตามสภาพของอากาศรอบโรงเรือน

โรงเรือนแบบปิด หมายถึง โรงเรือนที่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ และแสงสว่าง ให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของสัตว์ปีก สามารถป้องกันสัตว์พาหะนำโรคได้

1. องค์ประกอบของฟาร์ม

1.1 ทำเลที่ตั้งของฟาร์ม

- 1.1.1 อยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปีก อย่างน้อย 5 กิโลเมตร
- 1.1.2 ห่างจากตลาดนัดค้าสัตว์ปีก อย่างน้อย 5 กิโลเมตร
- 1.1.3 สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคได้
- 1.1.4 อยู่ห่างจากแหล่งชุมชน
- 1.1.5 อยู่ในทำเลที่มีแหล่งน้ำสะอาด
- 1.1.6 ได้รับความยินยอมจากองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- 1.1.7 อยู่ในทำเลที่มีการคมนาคมสะดวก
- 1.1.8 เป็นบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง
- 1.1.9 เป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศสามารถถ่ายเทได้ดี

1.2 ลักษณะของฟาร์ม

1.2.1 พื้นที่ของฟาร์มต้องเหมาะสมกับจำนวนโรงเรือนของฟาร์ม และไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสัตว์

1.2.2 การจัดแบ่งพื้นที่ ต้องมีพื้นที่กว้างขวางเพียงพอ ต่อการจัดแบ่งพื้นที่อย่างมีระเบียบสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน โดยจะต้องมีการจัดแบ่งพื้นที่ให้เป็นสัดส่วน และมีผังแสดงการจัดวางที่แน่นอนของบริเวณพื้นที่เลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลายซากสัตว์ อาคารสำนักงาน และที่พักอาศัย ฟาร์มจะต้องจัดแบ่งพื้นที่ที่ฟาร์มเป็นสัดส่วน โดยมีผังแสดงการจัดวางขนาด ระยะห่างที่แน่นอนในหัวข้อดังนี้

- ก. พื้นที่เลี้ยงสัตว์
- ข. โรงเก็บอาหารสัตว์ โรงผสมอาหารสัตว์
- ค. พื้นที่ทำลายซากสัตว์
- ง. พื้นที่อาคารสำนักงาน ที่พักอาศัย ที่จอดรถ
- จ. พื้นที่รวบรวมขยะ และสิ่งปฏิกูลต่างๆ

1.2.3 ถนนภายในฟาร์ม ต้องใช้วัสดุคงทน มีสภาพ และกว้างเหมาะสม

1.2.4 บ้านพักอาศัยและอาคารสำนักงาน ต้องแยกเป็นสัดส่วน และห่างจากบริเวณเลี้ยงสัตว์พอสมควร

1.3 ลักษณะของโรงเรือน โรงเรือนที่ใช้เลี้ยงไก่ ควรเป็นโรงเรือนที่สร้างด้วยวัสดุถาวร จะต้องมีลักษณะและขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนไก่ ระยะห่างระหว่างโรงเรือนต้องเหมาะสม และบริเวณหน้าประตูของโรงเรือน ต้องมีอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับจุ่มเท้าเวลาเข้า-ออกโรงเรือน

1.3.1 พื้นที่ในการเลี้ยงจะต้องมีเพียงพอ เพื่อให้สัตว์อยู่อย่างสบาย มีอิสระในการเคลื่อนไหวและไม่ได้รับบาดเจ็บโดยไม่จำเป็น

พื้นที่ในการเลี้ยงไก่เนื้อ

โรงเรือนระบบเปิด - น้ำหนักไก่เป็นรวมไม่เกิน 20 กิโลกรัม ต่อพื้นที่

1 ตารางเมตร

โรงเรือนระบบปิด - น้ำหนักไก่เป็นรวมไม่เกิน 34 กิโลกรัม ต่อพื้นที่

1 ตารางเมตร

1.3.2 วัสดุที่ใช้ในการสร้างโรงเรือน ต้องไม่มีส่วนอื่นที่แหลมคม ซึ่งทำให้สัตว์ได้รับอันตราย และต้องเป็นชนิดที่สามารถทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคได้

1.3.3 การระบายอากาศ ฝุ่นละออง อุณหภูมิ ความชื้น และแก๊สต่างๆ ของโรงเรือน ระบบปิด ต้องไม่เกินเกณฑ์กำหนด ซึ่งจะทำอันตรายต่อสัตว์ได้

ก. การหมุนเวียนอากาศ

อัตราการแลกเปลี่ยนอากาศภายในโรงเรือนได้ทั้งหมด

อากาศหนาว 5 ถึง 8 นาที

อากาศปกติ 45 วินาที ถึง 1 นาที 15 วินาที

ข. ฝุ่นละออง ไม่เกิน 15 มิลลิกรัมต่อปริมาตร 1 ลูกบาศก์เมตร

ค. อุณหภูมิ

ไก่เล็ก 32 ถึง 33 องศาเซลเซียส

ไก่ใหญ่ 20 ถึง 30 องศาเซลเซียส

ง. ความชื้นสัมพัทธ์ อยู่ในช่วง 50 ถึง 80

จ. ปริมาณแก๊ส

แอมโมเนีย ไม่เกิน 20 พี พี เอ็ม

คาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกิน 50 พี พี เอ็ม

คาร์บอนไดออกไซด์ ไม่เกิน 5,000 พี พี เอ็ม

1.3.3 แสงสว่าง (โรงเรือนระบบเปิด และโรงเรือนระบบปิด)

ก. ความเข้มของแสงสว่างค่าเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 10 ลักซ์ (Lux.) ที่ระดับตัวไก่

ข. มีระยะมืดให้ไก่ได้พักผ่อนอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง

2. การจัดการฟาร์ม

2.1 การจัดการโรงเรือน

2.1.1 มีระบบการทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรงเรือน และอุปกรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2 มีการจัดการโรงเรือนและอุปกรณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนนำไปใช้เลี้ยง

2.1.3 ต้องมีการดูแลโรงเรือน และอุปกรณ์ ให้ถูกสุขลักษณะ

2.1.4 ต้องดูแลซ่อมแซมโรงเรือน และอุปกรณ์ ให้มีความปลอดภัยต่อไก่ และผู้ปฏิบัติงาน

2.1.5 โรงเรือน และอุปกรณ์ ต้องสะอาดในการปฏิบัติงาน

การพักโรงเรือนหลังจากย้ายไก่รุ่นเก่าออก ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือนและอุปกรณ์ให้เรียบร้อยและปิดพักโรงเรือนไม่น้อยกว่า 7 วัน ก่อนนำไก่ชุดใหม่เข้ามาเลี้ยง

2.2 การจัดการด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ ต้องมีการตรวจสอบการทำงานของเครื่องมือต่างๆ วันละ 1 ครั้ง

2.1.1 อุปกรณ์การเลี้ยงแบบอัตโนมัติที่จำเป็นต่อสวัสดิภาพของสัตว์ ต้องมีการตรวจสอบการทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันที หรือต้องมีขั้นตอนที่เหมาะสมในการปกป้องสุขภาพสัตว์ และต้องมีระบบระบายอากาศที่ดีเพื่อให้สัตว์ได้รับอากาศเพียงพอ มีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดเสียหาย และมีสัญญาณเตือนกรณีระบบขัดข้อง โดยจะต้องมีการตรวจสอบระบบสัญญาณเตือนอย่างสม่ำเสมอ

2.1.2 อุปกรณ์ให้แสงสว่างอาจเป็นชนิดติดตั้งถาวร หรือชนิดเคลื่อนที่ได้ เพื่อให้สัตว์ได้รับแสงสว่างตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 การจัดการด้านบุคลากร ผู้ที่ดูแลเลี้ยงสัตว์ จะต้องมีความรู้ ความชำนาญ ในการดูแลสัตว์เป็นอย่างดี มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องและควรได้รับการตรวจสอบคุณภาพเป็นประจำทุกปี และต้องมีผู้ดูแลสัตว์อย่างเพียงพอ เหมาะสมกับจำนวนไก่ที่เลี้ยง มีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน ประกอบด้วย

2.3.1 ผู้เลี้ยงไก่ คือผู้ดูแลเลี้ยงไก่ ที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการเลี้ยงไก่

โรงเรียนแบบเปิด - ผู้เลี้ยงไก่ 1 คน ดูแลไก่ไม่เกิน 10,000 ตัว

โรงเรียนแบบปิด - ผู้เลี้ยงไก่ 1 คน ดูแลไก่ไม่เกิน 40,000 ตัว

2.3.2 สัตวบาล คือผู้ที่ควบคุมดูแลการเลี้ยงไก่ ซึ่งจบการศึกษาทางสัตวบาล หรือสาขาเกี่ยวข้อง หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการเลี้ยงไก่พันธุ์อย่างน้อย 3 ปี สัตวบาล 1 คน ดูแลไก่ไม่เกิน 400,000 ตัว

2.3.3 สัตวแพทย์ คือผู้ควบคุมกำกับดูแลด้านสุขภาพสัตว์ และสุขอนามัยภายในฟาร์มตลอดจนรับผิดชอบดูแลสวัสดิภาพของไก่ ซึ่งจบการศึกษาทางสัตวแพทย์ และมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งและได้รับใบอนุญาตสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มจากกรมปศุสัตว์ สัตวแพทย์ 1 คน รับผิดชอบในการดูแลไก่ไม่เกิน 5,000,000 ตัว

2.4 คู่มือการจัดการฟาร์ม ผู้ประกอบการฟาร์ม ต้องมีคู่มือการจัดการฟาร์มแสดงให้เห็นระบบการเลี้ยง การจัดการฟาร์ม ระบบการบันทึกข้อมูล การป้องกันและการควบคุมโรค การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ปีก การดูแลสุขภาพสัตว์ และสุขอนามัยในฟาร์ม ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.4.1 การเตรียมโรงเรือน

2.4.2 การกกลูกไก่

2.4.3 การจัดการด้านอาหารและน้ำ

2.4.4 การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

ก. โปรแกรมการใช่วัคซีนป้องกันโรค

ข. การใช้ยา

ค. การสุ่มตรวจสถานะโรค และระดับภูมิคุ้มกันโรค

ง. การจัดการไก่ป่วย-ไก่อตาย

2.4.5 การจัดการเรื่องสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม

- ก. แสงสว่าง
- ข. อุณหภูมิ
- ค. ความชื้น
- ง. การระบายอากาศ
- จ. การกำจัดของเสีย

2.4.6 การคุ้มครอง และดูแลสวัสดิภาพสัตว์ปีก ณ สถานที่เลี้ยง

2.5 ระบบการบันทึกข้อมูล ฟาร์มจะต้องมีระบบการบันทึกข้อมูลอย่างน้อยให้ครอบคลุมตามแบบ 1 และแบบ 2 โดยต้องเก็บรักษาไว้อย่างน้อย 2 ปีเพื่อสามารถตรวจสอบย้อนหลังได้

2.6 การจัดการด้านอาหารสัตว์และน้ำ อาหารสัตว์ให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

2.6 ภาชนะบรรจุและการขนส่งอาหารสัตว์

2.6.1 ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสัตว์ สะอาด แข็ง กันความชื้นได้ ไม่มีสารที่จะปนเปื้อนกับอาหารสัตว์ และถ้าถูกละเมิดด้วยสารอื่นสารดังกล่าวต้องไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์

2.6.2 รถบรรทุกที่ใช้ในการขนส่งอาหารสัตว์ ต้องทำให้ส่วนที่บรรทุกแห้ง และสะอาด ไม่มีการตกค้างของสิ่งหนึ่งสิ่งใดในส่วนที่บรรทุก

2.6.3 การตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ ผู้ประกอบการควรมีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ โดยการสุ่มตัวอย่างอาหารสัตว์ส่งห้องปฏิบัติการที่เชื่อถือได้ เพื่อตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างเป็นประจำ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ และเก็บบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ไว้ให้ตรวจสอบได้อย่างน้อย 2 ปี

2.6.4 การเก็บรักษาอาหารสัตว์ ควรมีสถานที่เก็บอาหารสัตว์แยกต่างหาก และห้องเก็บอาหารสัตว์ต้องสามารถรักษาสภาพของอาหารสัตว์ไม่ให้เปลี่ยนแปลง สะอาด แห้ง ปลอดภัยจากแมลงและสัตว์ต่างๆ ควรมีวัสดุรองด้านล่างของภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ที่เป็นถุงเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้ ในกรณีวัตถุดิบที่เป็นวิตามินใช้ผสมอาหารสัตว์ให้เก็บไว้ในห้องปรับอากาศ

2.6.5 การให้อาหาร

ก. อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่เนื้อ ต้องเหมาะสมกับอายุและพันธุ์ในปริมาณที่เพียงพอสำหรับยาที่ใช้ผสมในอาหารเพื่อป้องกันและรักษาโรคต้องอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของสัตวแพทย์

ข. การให้อาหารจะต้องใช้ภาชนะที่เหมาะสมและวางไว้อย่างเพียงพอในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการปนเปื้อนและแย่งกันกิน

1) ภาชนะให้อาหาร

รางอาหาร 2-6 นิ้ว ต่อไก่ 1 ตัว

ถาดอาหารไก่เล็ก 1 ถาด ต่อไก่ 100 ตัว

ถาดอาหารไก่ใหญ่ แบบอัตโนมัติ 16-20 ถาด ต่อไก่ 1,000 ตัว

ถังอาหารไก่ใหญ่ 30 ถัง ต่อไก่ 1,000 ตัว (โรงเรือนระบบเปิด)

2) เวลาให้อาหาร

โรงเรือนระบบเปิด - ไก่เล็ก(0-3 สัปดาห์) ให้อาหารวันละไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง

- ไก่ใหญ่ ให้อาหารวันละไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง

โรงเรือนระบบปิด - ให้กินอาหารตลอดเวลา(ไก่จะหยุดกินช่วงปิดแสง)

2.6.6 การให้น้ำ

ก. แหล่งน้ำ แหล่งน้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องอยู่ในบริเวณที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือนรวมทั้งบ้านพักอาศัย นอกจากนี้แหล่งน้ำควรห่างจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงงานอุตสาหกรรมด้วย หากเป็นบ่อบาดาลต้องมีฝาปิดมิดชิด

ข. ความสะอาดและคุณภาพน้ำ มีการส่งตัวอย่างน้ำตรวจหาปริมาณเชื้อโรค แร่ธาตุ และสารพิษ เป็นประจำกับห้องปฏิบัติการ

ค. ปริมาณน้ำ มีน้ำกินอย่างเพียงพอ และสะอาด ปราศจากสิ่งเจือปนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้

ง. การน้ำ จะต้องใช้ภาชนะที่เหมาะสม และวางไว้อย่างเพียงพอในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการปนเปื้อนและการแย่งกันกิน

1) ภาชนะให้น้ำ

รางน้ำ 2 เซนติเมตร ต่อไก่ 1 ตัว

นipple 1 หัว ต่อไก่ 10-15 ตัว

กระตักน้ำ 14-20 กระตัก ต่อไก่ 1,000 ตัว

3. การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

3.1 การป้องกันและควบคุมโรค ฟาร์มจะต้องมีระบบที่ป้องกัน และควบคุมโรคได้ ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าฟาร์ม การป้องกันและควบคุมโรคให้สงบและไม่ให้แพร่ระบาดออกจากฟาร์ม

3.1.1 ยานพาหนะเข้า-ออกฟาร์ม บริเวณประตูเข้าฟาร์มต้องเข้มงวด โดยยานพาหนะจะต้องผ่านโรงพ่นและบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ประตูต้องปิดตลอดเวลา จะเปิดให้เข้าได้ต่อเมื่อทราบจุดประสงค์และได้รับอนุญาตการเข้าจากผู้รับผิดชอบ และต้องบันทึกรายละเอียดการเข้า-ออก และเวลาที่เข้า – ออก ให้เป็นที่เรียบร้อย พาหนะที่ใช้ในฟาร์มและนอกฟาร์ม ไม่ควรใช้ร่วมกัน ต้องมีสมุดบันทึกแสดงให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ก. บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ลักษณะบ่อต้องกว้างและยาวเพียงพอสำหรับยานพาหนะทุกชนิดที่แล่นเข้าฟาร์ม มีความลึกและลาดชันเหมาะสมที่ยานพาหนะจะแล่นลงไปโดยสะดวก วัสดุที่สร้างเป็นบ่อต้องแข็งแรง โดยบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค อาจจัดสร้างต่างหากหรือประกอบอยู่กับโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคก็ได้ ในบ่อต้องใส่น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ผสมน้ำในอัตราส่วนตามที่ระบุในเอกสารกำกับ อีกทั้งมีการเปลี่ยนน้ำยาฆ่าเชื้อโรคอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อโรค ยานพาหนะที่จะเข้าฟาร์มต้องแล่นผ่านบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อโรค ยานพาหนะที่จะเข้าฟาร์มต้องแล่นผ่านบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคทุกครั้ง

ข. โรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ยานพาหนะที่ผ่านเข้าฟาร์มต้องผ่านโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ซึ่งควรอยู่บริเวณหน้าประตูทางเข้าฟาร์ม อุปกรณ์สำหรับฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคจะต้องสามารถพ่นเป็นละอองให้ครอบคลุมทั่วยานพาหนะ ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นเหมาะสมไม่กัดกร่อน

3.1.2 ความเข้มงวดในการทำลายเชื้อโรคบุคคลเข้า – ออกฟาร์ม บุคคลที่จะเข้า – ออกฟาร์มจะต้องผ่านห้องอาบน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เปลี่ยนชุดที่ฟาร์มจัดเตรียมไว้ให้ และต้องมีการจดบันทึกการผ่านเข้า - ออกในสมุดตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ก. ห้องอาบน้ำและฆ่าเชื้อโรคประกอบด้วย

ข. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ก่อนเข้าห้องอาบน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

ค. ห้องอาบน้ำยาฆ่าเชื้อโรค มีความยาวห้องพอประมาณ พื้นต้องไม่ลื่น และน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ใช้ต้องไม่ระคายเคือง

ง. ห้องอาบน้ำ หลังผ่านน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

จ. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ก่อนเข้าโรงเรือน

ทั้งนี้ทุกห้องต้องแบ่งแยกสัดส่วนชัดเจน อุปกรณ์ทุกอย่างต้องใช้งานได้
 อย่างดี มีการรักษาความสะอาดตลอดเวลา เสื้อผ้าและรองเท้าที่ใช้ในฟาร์มต้องซักล้างให้สะอาดทุกครั้งหลังใช้งาน

3.1.3 การป้องกันการสะสมของเชื้อโรคในเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์ มีระบบการดำเนินการโดยภายในฟาร์มต้องมีเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค และอุปกรณ์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก เพื่อใช้งานในจุดต่างๆ ภายในฟาร์ม จำนวนเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีต้องเหมาะสมกับขนาดของฟาร์มและต้องใช้งานได้เป็นอย่างดี

3.1.4 การสร้างภูมิคุ้มกันโรค การให้วัคซีน ไก่ทุกตัวในฟาร์มต้องได้รับวัคซีนป้องกันโรคตามแผนการให้วัคซีนซึ่งแนะนำโดยสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

3.1.5 การควบคุมโรค

ก. การจัดการไก่ป่วย ควรแยกไก่ป่วยออกเพื่อการรักษา และต้องมีบริเวณสำหรับไก่ป่วยเพื่อแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติไม่ให้เกิดการติดต่อของโรค ให้สังเกตอาการป่วย และรักษาจนกว่าอาการของโรคที่พบจะหมดไป ให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม หากไก่เป็นโรครุนแรง เช่น นิวคาสเซิล เอเวียน อินฟลูเอนซา ต้องทำลายเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. โรคระบาดสัตว์ พ.ศ.2499

ข. การจัดการไก่ตาย ไก่ที่ตายในฟาร์ม ถ้าพบมีอัตราการตายสูงผิดปกติ ต้องทำการผ่าซากโดยสัตวแพทย์ เพื่อตรวจวินิจฉัยโรคเบื้องต้น และกรณีสงสัยว่าไก่เป็นโรครุนแรงให้ส่งตรวจห้องปฏิบัติการ

ค. การทำลายซากไก่ ต้องมีบริเวณเฉพาะสำหรับทำลายซากไก่ที่ตาย พื้นที่ต้องห่างจากบริเวณโรงเรือน และสามารถควบคุมได้ การทำลายซากมี 2 วิธี ดังนี้

1) การทำลายโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง ฝังซากได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร และมีฝาปิดมิดชิดไม่ให้สัตว์ไปคุ้ยเจ็ย

2) การทำลายโดยการเผา มีสถานที่เผา หรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ใช้ไฟเผาซากจนหมด

3.2 การบำบัดโรค สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. วิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.2545 และข้อกำหนดในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การควบคุมการใช้ยาสำหรับสัตว์ มาตรฐานเลขที่ มอก.7001 และการควบคุมการใช้ยาผสมอาหารสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

4. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

4.1 เก็บซากไก่ออกจากเล้าทันทีทุกครั้งที่มีการตรวจพบโดยใส่ถุงพลาสติกกันน้ำและปิดปากถุงให้มิดชิด เพื่อป้องกันสัตว์พาหะนำโรค

4.2 การทำลายซากสัตว์พาหะนำโรค ให้ทำลายโดยการฝังหรือเผา

4.3 วัสดุรองพื้นที่เปียก หรือจับเป็นก้อนให้ตัดออกจากโรงเรือนทันที

4.4 กรณีปลดไก่ วัสดุรองพื้นควรได้รับการบำบัดด้วยยาฆ่าเชื้อโรค เพื่อป้องกันการฟุ้งกระจาย ก่อนเคลื่อนย้าย รถที่บรรทุกต้องมีผ้าใบคลุมป้องกันการตกหล่นและห้ามนำกลับมาใช้อีก

4.5 น้ำที่ใช้ในการล้างโรงเรือนและอุปกรณ์ในช่วงเตรียมโรงเรือน จะต้องมีการบำบัดก่อนที่จะปล่อยลงในแหล่งน้ำสาธารณะ

4.6 พื้นที่รอบโรงเรือนรัศมีอย่างน้อย 3 เมตร ควรสะอาด

4.7 ต้องมีวิธีการกำจัดสัตว์พาหะนำโรคอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้ฟาร์มที่ต้องการขึ้นทะเบียนฟาร์มที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อให้ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ ซึ่งมาตรฐานนี้เป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นพื้นฐานสำหรับฟาร์มที่จะได้รับการรับรอง ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบการจัดการฟาร์ม ท่าเลที่ตั้ง ลักษณะพื้นที่ในการเลี้ยงไก่เนื้อ การจัดการด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ การจัดการด้านบุคลากร การป้องกันและควบคุมโรค การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพฟาร์มและผลิตผลให้

ได้มาตรฐาน จึงจำเป็นในการที่เกษตรกรจะต้องมีความรู้ ให้ความร่วมมือและยอมรับ ตลอดจนถือปฏิบัติร่วมกัน เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ (Personality)

บุคลิกภาพมีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า Personality ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษา กรีกว่า Persona แปลว่า หน้ากากที่ตัวละครในสมัยโบราณสวมไว้ เพื่อบอกบุคลิกลักษณะของตัวละคร นักจิตวิทยาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพในลักษณะต่างๆ ไว้ดังนี้ (สมชาย, 2546)

Eysenck (1985: 9) ได้ให้คำจำกัดความของบุคลิกภาพว่า เป็นผลของปฏิกริยาร่วมระหว่าง ส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ ลักษณะนิสัย อารมณ์ความรู้สึก สติปัญญา และองค์ประกอบด้านร่างกาย ประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โดยลักษณะนิสัยและสติปัญญานั้นเป็น ระบบของความเข้าใจในพฤติกรรมมนุษย์ ส่วนอารมณ์ความรู้สึกเป็นระบบที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมมนุษย์ และองค์ประกอบด้านร่างกายนั้นเป็นเรื่องของรูปร่างและคุณสมบัติทางด้านระบบประสาท ไร้ท่อ ซึ่งทั้งหมดนี้จะมียู่ออย่างคงทน แต่มากหรือน้อยต่างกันไปในแต่ละบุคคล

Cattell (1970: 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพ คือ พฤติกรรมทั้งหมดของบุคคลทั้ง พฤติกรรมที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน

McConnell (1974: 610) ได้ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะนิสัยที่บุคคลคิดและแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีแบบแผน เพื่อใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ลักษณะนิสัยนี้ หมายถึง ค่านิยม แรงจูงใจ ทักษะ อารมณ์ ความสามารถต่างๆ การมองภาพลักษณ์ตนเอง และ สติปัญญา

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2539: 5) ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลในด้านต่างๆ ทั้งส่วนภายนอกและส่วนภายใน โดยส่วนภายนอก คือ ส่วนที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่าง กิริยามารยาท การแต่งตัว วิถีพุดจา การนั่ง การยืน เป็นต้น ส่วนภายใน คือ

ส่วนที่มองเห็นได้ยาก แต่อาจทราบได้โดยการอนุมาน เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ ประจำตัว ความใฝ่ฝันปรารถนา ปรัชญาชีวิต ค่านิยม ความสนใจ

สุชา จันทน์เอม (2539: 85) ระบุว่าบุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะที่สำคัญต่อการปรับตัวของบุคคล ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ความสามารถ แรงจูงใจ การแสดงออกทางอารมณ์ และผลที่เกิดจากประสบการณ์ อาจกล่าวสั้นๆ ได้ว่า บุคลิกภาพ คือ หมวดหมู่ของลักษณะต่างๆ ที่รวมกัน และแสดงลักษณะที่เป็นแบบเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541: 49) ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะเอกลักษณ์ที่แสดงออกทั้งทางด้านความคิด ความรู้สึก ความสนใจ สติปัญญา รวมทั้งด้านสรีระ เน้นบุคลิกภาพภายนอกและภายใน ทรวดทรง การแต่งกาย อากัปกริยา ท่าทาง การวางตัว ความสนใจ นิสัย ความสามารถ การหย่อนสมรรถภาพ ความชอบ ความไม่ชอบ ความร่าเริง ความอดทน เชาวน์ปัญญา ความจำ การลืม และรสนิยม เป็นต้น

จากความหมายของบุคลิกภาพที่กล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของบุคคลทั้งทางการกระทำ และทางจิตใจ ที่แสดงออกหรือตอบสนองต่อสภาพการณ์ และสิ่งแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถมองเห็นจากภายนอก หรือซ่อนอยู่ภายใน ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา อากัปกริยา การพูด ความคิด ความสนใจ อารมณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และการแสดงพฤติกรรม

ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory)

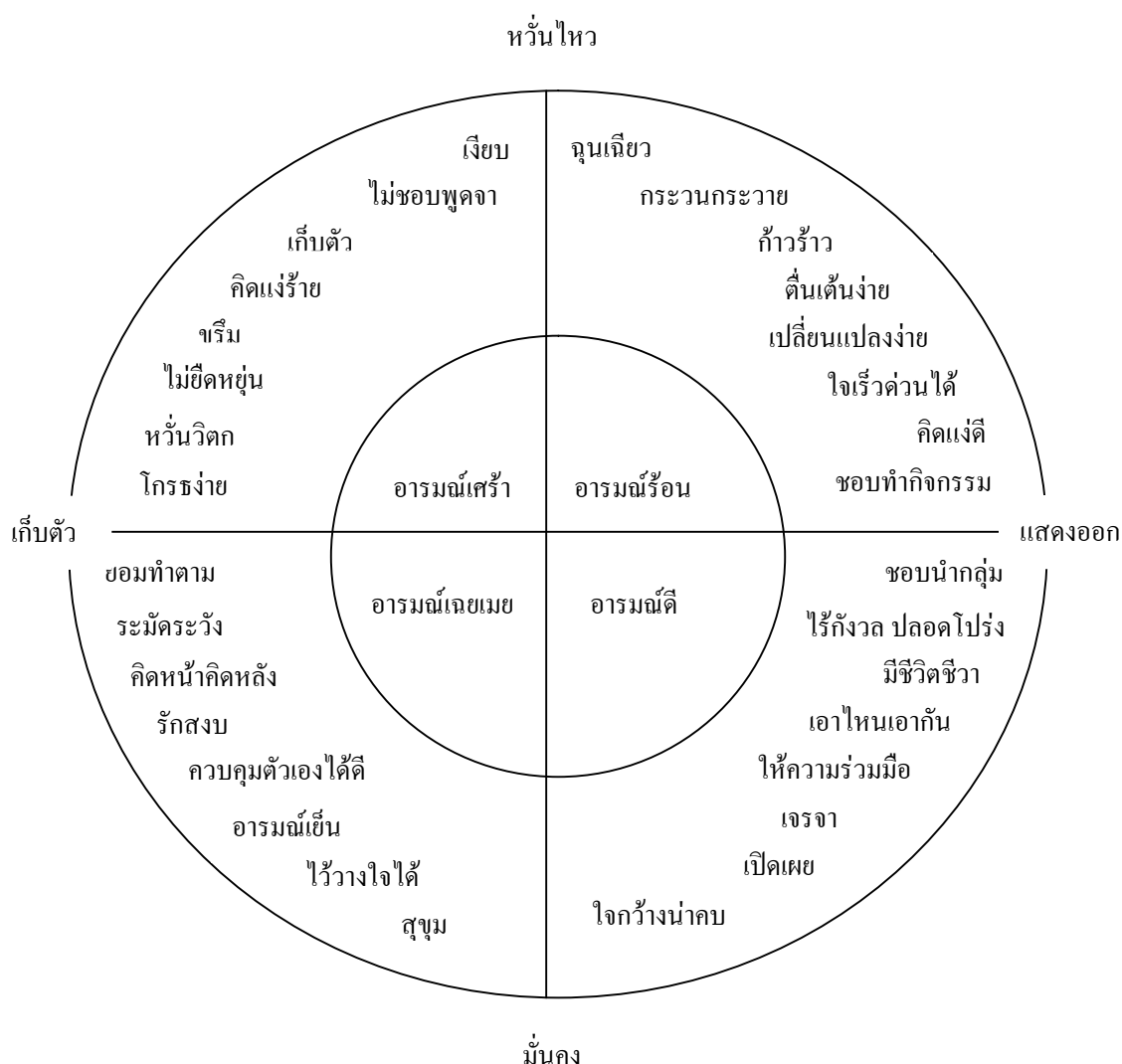
Eysenck (1985 อ้างใน ปีทมา พุ่มมาพันธุ์, 2542: 12-14) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษได้ทำการศึกษาทฤษฎีบุคลิกภาพตามลักษณะนิสัยและได้สร้างเป็นทฤษฎีบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างปฏิกิริยาของอารมณ์ตามธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น Emotional ซึ่งหมายถึงอารมณ์รุนแรง และ Non-Emotional ซึ่งหมายถึง อารมณ์ที่มั่นคง สงบ กับพื้นฐานอารมณ์อีก 2 แบบ คือ Changeable เป็นพื้นฐานอารมณ์ที่แสดงออกเห็นได้ชัดเจนอยู่ในตัวเอง และ Unchangeable เป็นพื้นฐานอารมณ์ที่ค่อนข้างสงบ ไม่ปรากฏให้เห็นชัดเจนนัก รวมทั้งแนวความคิดในการแบ่งลักษณะบุคคลตามอารมณ์พื้นฐาน (Temperament) 4ชนิด ประกอบเข้าด้วยกัน ได้แก่

1. พื้นอารมณ์ที่มีลักษณะอารมณ์ดี (Sanguine Temperament) คือ มีลักษณะที่ไม่กังวล มีความสุข มีความหวัง ทำตัวตามสบายร่าเริงชอบสังคม ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ใคร่คิดถึงอนาคต
2. พื้นอารมณ์ที่มีลักษณะเศร้า (Melancholic Temperament) คือ มีลักษณะที่ไม่มีความสุข วิตกกังวลง่าย เอาใจจริงเอาใจมากเกินไป ซึ้งถึงสัจๆ กลุ่มใจง่าย
3. พื้นอารมณ์ที่มีลักษณะอารมณ์ร้อน (Choleric Temperament) คือ ลักษณะที่โกรธง่าย หายเร็ว กระตือรือร้นแต่ไม่คงเส้นคงวา ชอบทำเสมือนว่ามีภาระงานมากแต่ไม่ชอบทำจริงๆ ไม่พอใจผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผล ชอบความโอ้อ่าเป็นพิธีการ รักตนเองและเอาแต่ใจตนเองเป็นลักษณะที่มีความสุขในตนเองน้อยที่สุด เพราะมีลักษณะที่ตรงกันข้ามอยู่ในตัวเองมาก
4. พื้นอารมณ์ที่เฉยเมย (Phlegmatic Temperament) คือ มีลักษณะที่เฉื่อยชา แต่ไม่เกียจคร้าน ไม่ยินดีในร้าย มีความคงเส้นคงวา ค่อนข้างสงบได้ช้าแต่จะสงบได้นาน ทำอะไรตามหลักการและเหตุผล ไม่ทำตามใจตนเอง

นอกจากนี้ Eysenck ยังได้รวบรวมลักษณะพฤติกรรมของบุคคลจากการตอบสนองเชิงพฤติกรรม (Specific Response) การกระทำอันเป็นนิสัย (Habitual Response) ลักษณะของบุคลิภาพ (Trait) และแบบของบุคลิภาพ (Type) และนำลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันนี้มาหาความสัมพันธ์กัน โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) พบว่าบุคลิภาพแบ่งออกได้เป็น 2 มิติที่อิสระต่อกัน มิติที่หนึ่ง คือ การแสดงออกตรงข้ามกับการเก็บตัว (Extraversion – Introversion) และมิติที่สอง คือ การหวั่นไหวในสภาวะอารมณ์ตรงข้ามกับอารมณ์มั่นคง (Neuroticism – Emotional Stability) และได้แบ่งบุคลิภาพเป็น 4 แบบ คือ

1. บุคลิภาพแบบมั่นคง – แสดงตัว (Stable – Extrovert) มีลักษณะเปิดเผยให้ความร่วมมือ ใจกว้าง มีชีวิตชีวา ชอบเป็นผู้นำกลุ่ม
2. บุคลิภาพแบบหวั่นไหว – แสดงตัว (Neurotic – Extrovert) มีลักษณะชอบกิจกรรม ก้าวร้าว ขุนเขี้ยวตื่นเต้นง่าย
3. บุคลิภาพแบบมั่นคง – เก็บตัว (Stable – Introvert) มีลักษณะ ขอมตาม ควบคุมตัวเอง ได้ดี รักสงบ

4. บุคลิกภาพแบบห้วนไหว – เก็บตัว (Neurotic – Introvert) มีลักษณะเก็บตัว คิดในแง่ร้าย ไม่ยืดหยุ่น

ภาพที่ 1 แสดงลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 4 แบบ ตามทฤษฎีของ Eysenck

ที่มา: Eysenck (1985: 54)

แบบทดสอบบุคลิกภาพแบบ MPI

แบบทดสอบบุคลิกภาพแบบ MPI (The Maudsley Personality Inventory) (รัตติกรณัง จงวิศาล, 2544 : 128) เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพบุคลิกภาพแบบหนึ่งที่เป็นมาตรฐาน ซึ่ง Eysenck เป็นผู้คิดค้นขึ้น แบบทดสอบนี้ใช้สำหรับประเมินบุคลิกภาพที่แสดงออกในคุณลักษณะ 2 ลักษณะ คือ บุคลิกภาพแสดงออก – เก็บตัว (Extraversion- Introversion หรือ E) และบุคลิกภาพแบบอารมณ์

หวั่นไหว – มั่นคง (Neuroticism – Stability หรือ N) ซึ่ง Eysenck ได้ให้คำจำกัดความที่ถือว่าเป็นแบบฉบับของลักษณะบุคลิกภาพ ดังนี้

Extroversion หรือ Extrovert หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบเข้าสังคมทำอะไรไม่ค่อยระมัดระวังตัว ชอบกิจกรรมที่ทำให้ความตื่นเต้น สนุกสนานร่าเริง ไม่จำเจ มองโลกในแง่ดีเป็นคนแสดงอารมณ์และความรู้สึกอย่างเปิดเผย

Introversion หรือ Introvert เป็นบุคลิกภาพที่ตรงข้ามกับ Extroversion คือ เป็นลักษณะของบุคคลที่ชอบเก็บตัว ทำอะไรเต็มไปด้วยความระมัดระวัง และมักมีแผนการล่วงหน้า เป็นคนเอาจริง เอาจัง เจ้าระเบียบ ไม่ค่อยแสดงอารมณ์ความรู้สึก ไม่ชอบกิจกรรมที่ตื่นเต้น โดดโผนและมองโลกในแง่ร้าย

Neuroticism หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย คิดมาก มีความไม่มั่นคงที่จะเป็นโรคประสาทได้ง่ายเมื่อมีปัญหาสะท้อนอารมณ์

Stability หมายถึง ลักษณะของบุคลิกภาพมั่นคง สุขุม อารมณ์เยือกเย็น รักสงบ มีความรับผิดชอบ ควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้ดี กระทบกระทั่งต่างๆ ด้วยเหตุผล มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถแก้ปัญหาชีวิตได้อย่างเหมาะสม แสดงถึงการมีสุขภาพจิตดี และตรงข้ามกับ Neuroticism

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพแบบ MPI (The Maudsley Personality Inventory) เพื่อประเมินบุคลิกภาพที่แสดงออกในคุณลักษณะ 2 ลักษณะ คือ บุคลิกภาพแบบแสดงออก-เก็บตัว (Extroversion- Introversion หรือ E) และบุคลิกภาพแบบอารมณ์หวั่นไหว – มั่นคง (Neuroticism - Stability หรือ N) ซึ่งสามารถสังเกตได้และวัดได้ โดยการกำหนดสถานการณ์ในรูปแบบข้อคำถาม เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจว่ารู้สึก หรือกระทำตามข้อคำถามในแบบทดสอบหรือไม่ โดยแบบทดสอบนี้ สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะได้แปลและเรียบเรียงคำถามแบบทดสอบนี้เป็นภาษาไทย ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 48 ข้อ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

ความหมายของความรู้ (Knowledge)

ความรู้เป็นศัพท์ทางการศึกษาตามความหมายของพจนานุกรมทางการศึกษาซึ่งนักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Kemp (1976: 25) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ 2 แบบ คือ ความรู้ส่วนบุคคล (Personal knowledge) หมายถึง ความรู้ที่ช่วยทางความคิดและสติปัญญาเฉพาะคนๆ นั้น เหมาะสำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และความรู้ทางสังคม (Social knowledge) หมายถึง ความรู้ที่เป็นกระบวนการ ที่ถูกรวบรวมขึ้นโดยสังคม หรือระบบสังคม เหมาะสำหรับสมาชิกทุกคนในสังคมโดยผ่านการบันทึกข้อมูล

Roderick (1977: 113) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้คือ หลักการต่างๆ ที่ผ่านการพิจารณาจนสามารถพิสูจน์ได้เป็นที่แน่ชัดแล้วทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีที่สุด จัดว่าเป็นความรู้หนึ่งๆ

Michael (1997: 3-9) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง สิ่งที่รวบรวมเอาข้อมูลข้อเท็จจริงรวมถึงข่าวสารต่างๆ มาประมวล วิเคราะห์ และสรุปออกมาเป็นสิ่งที่มีความสละสลวย มีความสัมพันธ์มากกว่าข้อมูล (Data) และข่าวสาร (Information)

พจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of Education) ได้ให้คำจำกัดความของ “ความรู้” ว่าเป็นข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และรายละเอียดต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับและมีการเก็บสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่างๆ (Carter, 1973: 235)

ชวาล แพรัตกุล (2526: 11) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้คือบรรดาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราวและการกระทำใดๆ ที่มนุษย์ได้สะสม และถ่ายทอดกันต่อๆ มาตั้งแต่ในอดีต และเราสามารถรับทราบสิ่งเหล่านั้นได้

ไพศาล หวังพานิช (2526: 96) ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราว การกระทำ อันเป็นประสบการณ์ของบุคคลซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบต่อกันไปความจำ คือ ความสามารถของบุคคลในการเก็บรักษาไว้ซึ่งความรู้หรือประสบการณ์ต่างๆ ที่เคยพบเห็นมา

ประกาศเพ็ญ สุวรรณ (2534: 157) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียน
 เพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการนึกได้ หรือโดยการมองเห็น ได้ยิน จำได้ เช่น ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ
 ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี โครงสร้าง มาตรฐาน วิธีการแก้ปัญหา กฎเหล่านี้ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ หมายถึง ข้อเท็จจริงและรายละเอียด
 ของเรื่องราวเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้กำหนดมาตรฐาน
 ฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย ที่บุคคลรับทราบและประมวลความเข้าใจอันมีผลต่อการนำไป
 ประยุกต์ใช้

ระดับความรู้

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับระดับความรู้ ซึ่งได้นำเสนอเพียงบางส่วนจากนักวิชาการ
 ดังนี้

Louis (1999: 16) ได้แบ่งความรู้ออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

โลกแห่งความคิดเห็น ประกอบไปด้วย 2 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 จินตนาการ (Imagination) เป็นระดับที่มีจินตนาการเพื่อฝัน เป็นโลกแห่งภาพลวงตา
 บุคคลทั่วไปยังคงมีความสับสนต่อสิ่งที่มีปฏิกิริยาต่อตนว่าเป็นสิ่งลวงหรือสิ่งจริง

ระดับที่ 2 ความเชื่อ (Belief) เป็นระดับที่มีการรับรู้ทางประสาทสัมผัส มีจินตนาการทางความคิด
 ในเชิงศิลปและธรรมชาติ

โลกแห่งความรู้และความจริงประกอบไปด้วย 2 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 3 เชาวปัญญา (Intelligence) เป็นระดับที่บุคคลเริ่มมีอิสระทางความคิดและเริ่มมี
 ความคิดความเข้าใจเชิงคณิตศาสตร์ แต่เป็นความคิดที่ยังไม่สัมพันธ์กันดี

ระดับที่ 4 เหตุผล (Reason) เป็นระดับที่แนวคิดเริ่มมีความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น เกิดความ
 เข้าใจมากยิ่งขึ้น บุคคลมีอิสระทางความคิดอย่างเต็มที่

Bloom et al. (อ้างใน ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์, 2540: 20-21) ได้ศึกษาและจำแนกพฤติกรรมด้านความรู้เป็นลำดับชั้นจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำและระลึกได้
2. ความเข้าใจ (Comprehensive) หมายถึง เมื่อได้รับความรู้มาก่อนแล้วผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจ ซึ่งความหมายจะออกมาในรูปของการแปลความ การตีความ และการคาดคะเน
3. การนำไปใช้ (Application) หมายถึง การรู้จักนำวิธีการ ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ต่างๆ นำไปใช้เพื่อแก้ปัญหา โดยการประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ใหม่หรือสถานการณ์จริง
4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาจำแนกข้อมูลหรือเรื่องราวที่สมบูรณ์ออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่างๆ เหล่านั้น รวมทั้งมองหลักการที่ส่วนประกอบย่อยนั้น จะมารวมกันแล้วเกิดปัญหา หรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมข้อมูลที่เป็นส่วนย่อยๆ เข้ามารวมกัน เป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างใหม่ๆ ซึ่งมีความชัดเจน และมีคุณภาพ
6. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าของความคิดซึ่งวิธีการแนวทางและมาตรฐานต่างๆ ถูกนำมาใช้เพื่อตัดสินใจประเมินค่าเป็นความสามารถในการวินิจฉัย

การวัดความรู้

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับความรู้ ซึ่งจะขอนำเสนอเพียงบางส่วนจากนักวิชาการ ดังนี้

การวัดความรู้เป็นสิ่งจำเป็น การวัดความสามารถในการระลึก (Recall) เรื่องราวข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์ต่างๆ หรือ เป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับจากคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำรา จากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ ความจำแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ (ไพศาล หวังพานิช, 2523: 147-148)

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหา ข้อเท็จจริงต่างๆ ของเรื่องราวทั้งหลาย

2. ถามความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่างๆ แบบแผนประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติทั้งหลาย

3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสาน หาลักษณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลักหรือหัวใจของเนื้อหานั้นๆ

วิธีการที่จะวัดว่าใครมีความรู้ในเรื่องนั้นหรือไม่ สามารถทำได้โดยตั้งคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง วิธีการ และความรู้รวบยอดของเรื่องราวนั้นๆ ให้ตอบ โดยจะถามแต่เพียงอย่างเดียว หรือครบทั้ง 3 อย่างก็ได้ ถ้าสามารถตอบถูกต้องก็เรียกว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องนั้น ถ้านึกไม่ออกเพราะลืมหรือตอบผิด จดว่าผู้ไม่มีความรู้คนที่มีความรู้ คือ ผู้ที่จำเนื้อเรื่อง วิธีการและรวบยอดของเรื่องนั้นๆ ได้กับสามารถระลึกถึงทั้ง 3 สิ่งนั้นออกมาได้เอง (รัตติกรณ์ จงวิศาล, 2535: 51)

จำนง พรายเยี่ยมแซ (2531: 24-29) กล่าวว่า การวัดความรู้ นั้น ส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียน ที่นิยมใช้กันทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบอัตนัย หรือแบบความเรียง (Subjective Test or Essay Type) โดยให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้นๆ ไม่เกิน 1-2 บรรทัด หรือเป็นข้อๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัย (Objective Test) แบ่งเป็น

2.1 แบบเติมคำ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ (Supply of Completion Type)

2.2 แบบถูก-ผิด (True-False)

2.3 แบบเลือกข้อ (Selection Type)

2.4 แบบจับคู่ (Matching)

2.5 แบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดความรู้ คือ การวัดระดับความจำ ความสามารถในการคิด เข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการศึกษาและประสบการณ์เดิม โดยผ่านการรวบรวมและสะสมไว้ ซึ่งสามารถทดสอบได้ด้วยแบบทดสอบ แบบทดสอบที่ดีต้องมีทั้งความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น สูง สามารถที่จะจำแนกบุคคล ที่มีความรู้กับบุคคลที่ไม่มีความรู้ (คนเก่ง – คนไม่เก่ง) ออกจากกันได้จริง ไม่ว่าแบบทดสอบนั้นจะเป็นแบบอัตนัย หรือปรนัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ เป็นระบบที่อุตสาหกรรมอาหารมักให้ความสำคัญ แต่ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้การตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในสายสังคมศาสตร์ จึงไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำประเด็นการยอมรับนวัตกรรมอื่นๆ มาประยุกต์ใช้และนำเสนอ ดังนี้

ประดิษฐ์ คนยัง (2528: 57) ได้ศึกษาการยอมรับการทำการปรางของเกษตรกรบ้านกุดฉั่ว ตำบลดอนมดแดง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า อายุของเกษตรกร การเป็นสมาชิกกลุ่ม จำนวนแรงงานในครอบครัว มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการทำการปราง ส่วนระดับการศึกษาและรายได้ของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการทำการปราง

นายศาสตร์ สดิน (2528: 66-67) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมของชาวไทยภูเขาเผ่าเผ่าแม้ว หมู่ที่ 19 บ้านปากกลาง ตำบลศิลาแลง อำเภอบัว จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่าหัวหน้าครอบครัวที่มีการศึกษาสูง มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลบ่อย มีการติดต่อกับชุมชนเมืองบ่อย และรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนมากจะยอมรับนวัตกรรมมากกว่า

อรรณณ แวดล้อม (2530) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของผู้ปกครองต่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในจังหวัดยโสธร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของบุคคลแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัยใหญ่ คือ ประการแรก ซึ่งเป็นปัจจัยด้านลักษณะเฉพาะตัว ได้แก่ อายุ สถานภาพทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ ความรู้ความสามารถเฉพาะอย่าง และระดับการศึกษา ประการที่สอง ซึ่งเป็นปัจจัยด้านพฤติกรรมการสื่อสาร ได้แก่ การได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสารระหว่างบุคคล ได้แก่ ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เจ้าหน้าที่

สิริวัฒน์ บำรุงกรณ์ (2532) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับและไม่ยอมรับนวัตกรรมของชาวนา : ศึกษากรณีจังหวัดปัตตานี ไม่พบว่า อายุของชาวนามีความสัมพันธ์กับการยอมรับจากการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ และไม่ยอมรับนวัตกรรมของชาวนา ศึกษากรณีที่จังหวัดปัตตานี

อลงกรณ์ เหล่างาม (2534) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ของชาวบ้านในหมู่บ้านเทคโนโลยี ศึกษาโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชนบท ในหมู่บ้านเทคโนโลยีของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ผลจากการศึกษาปรากฏว่า ชาวบ้านที่ยอมรับเทคโนโลยีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี

อดิชาติ สามนคร (2535: 76-105) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารและการยอมรับนวัตกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการเลี้ยงโคนมของเกษตรกรในจังหวัดเพชรบุรี : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสมาชิกสหกรณ์โคนมกับผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิก พบว่า

1. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมที่เป็นสมาชิกสหกรณ์และไม่ได้เป็นสมาชิกมีความแตกต่างกันในด้านลักษณะทางเศรษฐกิจและทางสังคมการเปิดรับข่าวสาร การยอมรับนวัตกรรมการเลี้ยงโคนมและปริมาณนมที่รีดได้ใน 1 ปี

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำนมที่รีดได้กับตัวแปรอิสระในเรื่องปัจจัยสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยการเปิดรับข่าวสารและปัจจัยนวัตกรรมการเลี้ยงโคนม

3. ปริมาณน้ำนมที่รีดได้จะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ คือ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การเปิดรับข่าวสาร และนวัตกรรมการเลี้ยงโคนม

สุริดา วงศ์สว่าง (2536: 84-91) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับน้ำมันไร้สารตะกั่วของผู้ใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเฉพาะที่อาศัยในหมู่บ้านจัดสรรในเขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ผู้ใช้รถยนต์ที่อายุต่างกัน มีการยอมรับต่างกัน โดยผู้ใช้รถยนต์ที่มีอายุน้อย มีการยอมรับน้ำมันไร้สารตะกั่วมากกว่าผู้ที่มีอายุมาก

2. ผู้ใช้รถยนต์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการยอมรับต่างกัน โดยผู้ใช้รถยนต์ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีการยอมรับน้ำมัน ไร้สารตะกั่วสูงกว่าผู้ใช้รถยนต์ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

3. ผู้ใช้รถยนต์ที่มีความรู้ต่างกัน จะมีการยอมรับน้ำมัน ไร้สารตะกั่วต่างกัน โดยผู้ใช้รถยนต์ที่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและน้ำมัน ไร้สารตะกั่วสูง จะมีการยอมรับน้ำมัน ไร้สารตะกั่วมากกว่า ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมน้ำมัน ไร้สารตะกั่วต่ำ

4. ผู้ใช้รถยนต์ที่มีทัศนคติต่อน้ำมัน ไร้สารตะกั่วในทางที่ดี จะมีการยอมรับและใช้น้ำมัน ไร้สารตะกั่วมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติปานกลาง และทัศนคติไม่ดี

สุธี สมุทระประภูต (2540: 95-100) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม โรงงานชิ้นส่วนตัวถังรถยนต์ บริษัท สยามกลการและนิสสัน จำกัด พบว่า

1. พนักงานที่มีอายุงานต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ไม่แตกต่างกัน
2. พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ไม่แตกต่างกัน
3. พนักงานที่มีอายุงานในการทำงานกับบริษัทแตกต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ไม่แตกต่างกัน
4. ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน ISO 9000 มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สกวเดือน ปธนสมิทธิ์ (2540: 119-122) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการรื้อปรับระบบของพนักงานธนาคาร พบว่า พนักงานที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ประสบการณ์ทำงาน ความมั่นคงในการทำงาน ความรู้เกี่ยวกับการรื้อปรับระบบ และความคิดเห็นต่อการรื้อปรับระบบแตกต่างกัน มีการยอมรับการรื้อปรับระบบแตกต่างกัน พนักงานที่มีการศึกษาสูง จะมีการยอมรับการรื้อปรับระบบมากกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำ พนักงานที่มีการรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากกว่า จะมีการยอมรับการรื้อปรับระบบมากกว่าพนักงานที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ น้อย

ขวัญตา กิระวิสาสกิจ (2542: 105-113) ได้ทำการศึกษาการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ของพนักงานในโรงงานคอนกรีตผสมเสร็จ : ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัท ทีพีไอ คอนกรีต จำกัด พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ในระดับดี มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้ในระดับสูงและมีทัศนคติอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่า ความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และพบว่าพนักงานที่พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนพนักงานที่มีลักษณะทั่วไป เช่น อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันไม่พบว่า มีการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปนัดดา อินทรารุช (2543) ได้ศึกษาการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 ของพนักงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัท อินเทอร์เน็ตเอ็นชันทันแนล คิวริตี้ ฟุตแวร์ จำกัด ผลการวิจัยพบว่า 1.พนักงานส่วนใหญ่มีการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 ในระดับสูง 2. พนักงานที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ และตำแหน่งต่างกันมีการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 ไม่แตกต่างกัน แต่พนักงานที่มีสถานภาพสมรสและระดับการศึกษาต่างกันมีการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ 3. ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .160$) 4. ทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .692$) 5. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .248$)

สุวรรณี อุดมสมบูรณ์ (2544) ศึกษาการยอมรับนโยบายการปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขา: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนมากมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายการปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขาอยู่ในระดับสูง และมีการยอมรับนโยบายการปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขาอยู่ในระดับปานกลาง พนักงานที่มีลักษณะส่วนบุคคล คือ เพศ อายุงาน ระดับการศึกษา และความรู้เกี่ยวกับนโยบายการปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานต่างกันยอมรับนโยบายการปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพนักงานที่มีอายุต่างกัน มีการยอมรับนโยบายการปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขาแตกต่างกันโดยพนักงานที่มีอายุสูงจะมีการยอมรับนโยบายการปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขาสูงตามไปด้วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มานุษย์ ชื่อสัตย์ (2546) ได้ศึกษาการยอมรับของพนักงานฝ่ายบริการผู้โดยสารภาคพื้น
 บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ประจำท่าอากาศยานกรุงเทพต่อหน่วยธุรกิจ พบว่า การยอมรับ
 ของพนักงานฝ่ายบริการผู้โดยสารภาคพื้นบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ต่อหน่วยธุรกิจ อยู่ใน
 ระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านบุคคลซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับ
 พนักงาน อายุงาน สายงานที่รับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับของพนักงานฝ่ายบริการ
 ผู้โดยสารภาคพื้นบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความรู้ความ
 เข้าใจเกี่ยวกับหน่วยธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับของพนักงานฝ่ายบริการผู้โดยสารภาคพื้น
 บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

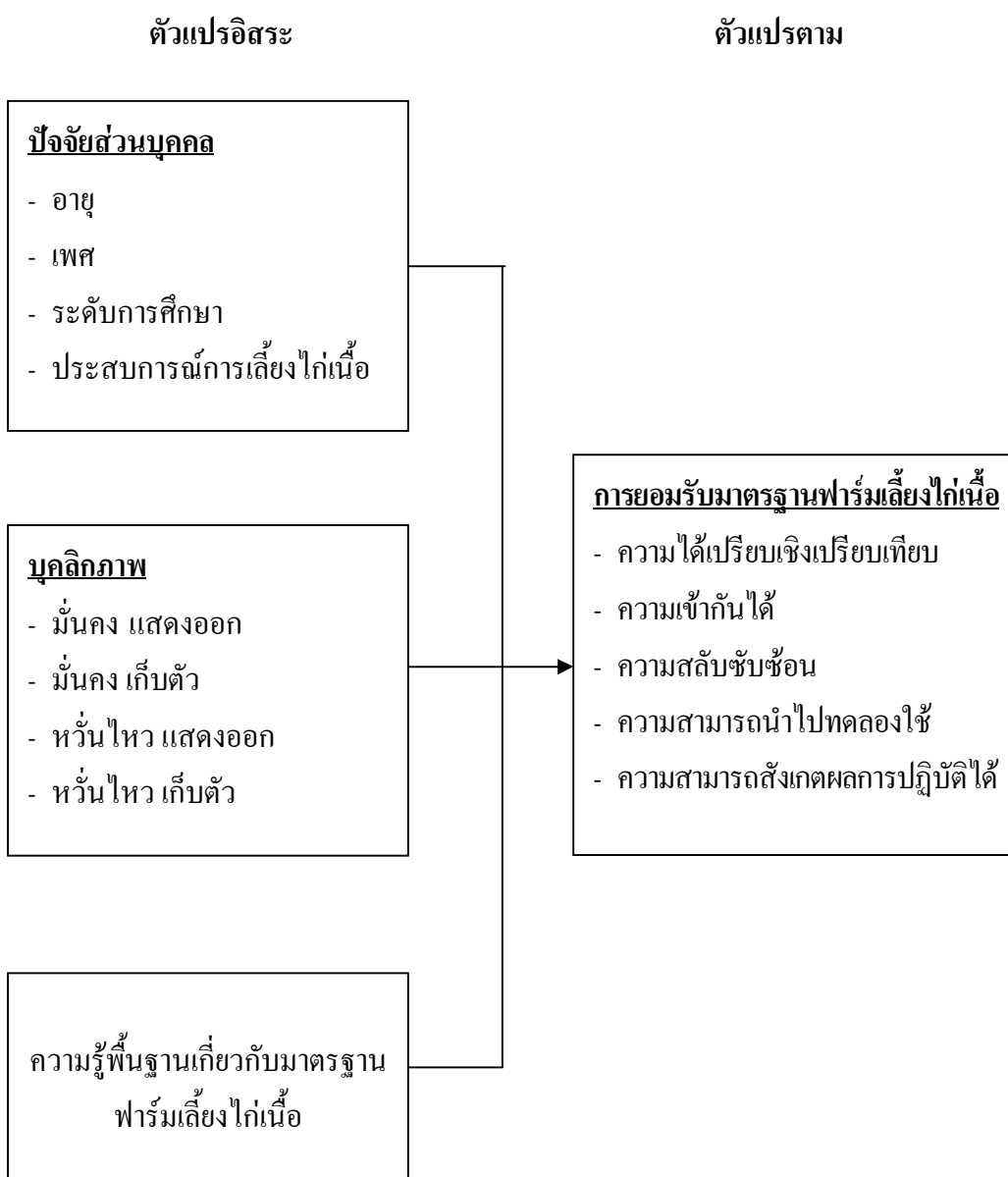
กรอบทฤษฎีที่นำมาใช้สำหรับการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาผู้วิจัยได้กำหนดกรอบทฤษฎีสำหรับการ
 การยอมรับโดยพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานฟาร์มไก่เนื้อดังนี้

1. ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ
2. ความเข้ากันได้
3. ความสลับซับซ้อน
4. ความสามารถนำไปทดลองใช้
5. ความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับกรอบตัวแปรมีดังนี้

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิด

สมมติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยสมมติฐานในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน
 - 1.1 เกษตรกรที่มีเพศต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน
 - 1.2 เกษตรกรที่มีอายุต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน
 - 1.3 เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน
 - 1.4 เกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน
2. เกษตรกรที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน
3. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการทดสอบเครื่องมือวัดและการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อรายย่อย ที่ผ่านการอบรมมาตรฐานฟาร์มจังหวัดระยอง ที่มีปริมาณการเลี้ยงตั้งแต่ 3,000 ตัว ในปี 2549 จำนวนทั้งสิ้น 265 ราย โดยทำการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างของประชากร จากสูตรสำหรับคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดที่จะยอมรับได้ว่ามากพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรได้ (Yamane, 1967 อ้างใน บุญธรรมกิจปริดาภิสุทธิ, 2535: 68)

$$\text{ดังสูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างซึ่งกำหนดให้เท่ากับ ร้อยละ 5 (0.05)

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{265}{1 + 265(.05)^2} \\ &= 160 \end{aligned}$$

จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 160 คน

เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Random Sampling) โดยจัดทำบัญชีรายชื่อเกษตรกรทั้งหมด 265 คน และนำรายชื่อมาทำฉลากกรวยบุคคลโดยนำฉลากแต่ละคนใส่ในกล่องที่เตรียมไว้แล้วจับรายชื่อที่แต่ละคนจนครบ 160 คน โดยรายชื่อที่จับขึ้นมาแล้วนั้นส่งลงในกล่องเช่นเดิมเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสถูกเลือกเท่ากันตลอด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกรที่เลี้ยงไก่เนื้อ กรมปศุสัตว์ในเขตจังหวัดระยอง ซึ่งแบบสอบถามเป็นลักษณะคำถามปลายเปิดและคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วยข้อความคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ

ส่วนที่ 2 แบบวัดบุคลิกภาพเป็นแบบวัดบุคลิกภาพ MPI ของไอแซกส์ ซึ่งเป็นแบบวัดมาตรฐานสร้างโดย H.J. Eysenck เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน ซึ่งสมทรงและคณะ (2512: 17-27) ได้แปลและเรียบเรียงขึ้นเป็นภาษาไทย ประกอบด้วยข้อความคำถามจำนวน 48 ข้อ เป็นคำถามที่ประเมินบุคลิกภาพ 2 ลักษณะ คือ แสดงออก-เก็บตัว (Extraversion – Introversion) หรือ E-Scale 24 ข้อและ หวั่นไหว - มั่นคง (Neuroticism – Stability) หรือ N – Scale 24 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อซึ่งเป็นข้อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองซึ่งพัฒนามาจากมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของกรมปศุสัตว์ โดยข้อความจะให้ผู้ตอบเลือกลักษณะเลือก ถูก-ผิด การตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ ข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการยอมรับในมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามมาตรวัดของ Likert (Likert Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยไปตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามในส่วนแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ แบบสอบถามการยอมรับในมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามในส่วนแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ แบบสอบถามการยอมรับในมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษา และไม่ได้จัดอยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ตามองค์ประกอบรายด้านและทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficient Alpha) โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น ดังนี้

3.1 แบบสอบถามด้านบุคลิกภาพมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .4969

3.2 แบบสอบถามการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ แยกเป็นองค์ประกอบรายได้คือ

3.2.1 การยอมรับด้านความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเท่ากับ .6400

3.2.2 การยอมรับด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้เท่ากับ .6298

3.2.3 การยอมรับด้านความซับซ้อนหรือความยุ่งยากเท่ากับ .6168

3.2.4 การยอมรับด้านความสามารถในการนำไปทดลองใช้เท่ากับ .7974

3.2.5 การยอมรับด้านความสามารถสังเกตได้เท่ากับ .6843

3.3 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ซึ่งผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกโดยทั้งฉบับมีค่าอำนาจการจำแนกเท่ากับ 0.58

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือราชการจากคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขออนุญาตทำการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งอธิบายลักษณะของแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ทำแบบสอบถามได้เข้าใจ และติดตามเก็บรวบรวมกลับคืนมา
3. ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 1 เดือน จากนั้นนำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
4. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การตรวจแบบสอบถามและการให้คะแนน

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามตามลักษณะทั่วไป
2. แบบทดสอบบุคลิกภาพ MPI (The Maudsley Personality Inventory) สร้างโดย H.J. Eysenck เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน ซึ่ง สมทรง และคณะ (2512: 17-27) ได้แปลและเรียบเรียงขึ้นเป็นภาษาไทย ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 48 ข้อ ประเมินบุคลิกภาพ 2 มิติ ดังนี้
 - 2.1. มิติบุคลิกภาพเชิงพฤติกรรม (Scale E) ได้แก่ พฤติกรรมแบบแสดงออก (Extroversion) แบบเก็บตัว (Introversion) ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 24 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 4, 5, 8, 9, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46 และ 48

2.2 มิติบุคลิกภาพเชิงสภาวะทางอารมณ์ (Scale N) ได้แก่แบบหวั่นไหวทางสภาวะอารมณ์ (Stability) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 24 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 6, 7, 10, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45 และ 47

การตอบคำถามแต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่แน่ใจ ไม่ใช่และมีคะแนนของแต่ละข้อคำถามอยู่ในช่วง 0-2 คะแนน แต่ละ Scale จะมีคะแนนรวมตั้งแต่ 0 – 48 คะแนน

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ให้คะแนนโดยตรวจสอบตามเฉลย (Key) ของแบบทดสอบทั้ง Scale E และ Scale N โดยมีช่วงคะแนนของแต่ละข้อคำถามตั้งแต่ 0 – 2 คะแนน รวมของแต่ละ Scale ได้มาจากการรวมคะแนนของแต่ละข้อคำถามใน Scale นั้นๆ

การแปลความหมาย

Scale E คะแนนตั้งแต่ 25 คะแนนขึ้นไปเป็นบุคลิกภาพแบบแสดงออก (Extrovert)
คะแนนน้อยกว่า 25 คะแนนเป็นบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert)

Scale N คะแนนตั้งแต่ 25 คะแนนขึ้นไปเป็นบุคลิกภาพแบบอารมณ์หวั่นไหว (Neurotic)
คะแนนน้อยกว่า 25 คะแนนเป็นบุคลิกภาพแบบอารมณ์มั่นคง (Stability)

จากคะแนนรวมทั้ง 2 Scale นำมาจัดแบ่งประเภทของบุคลิกภาพออกเป็น 4 ประเภท ตามเกณฑ์ของแบบวัดบุคลิกภาพ MPI ดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบมั่นคง – แสดงออก (Stable – Extrovert) คือบุคคลที่ได้คะแนนใน Scale N น้อยกว่า 36 คะแนน แต่ Scale E มากกว่า 25 คะแนน
2. บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว – แสดงออก (Neurotic – Extrovert) คือบุคคลที่ได้คะแนนใน Scale N และ Scale E มากกว่า 25 คะแนน

3. บุคลิกภาพแบบมั่นคง – เก็บตัว (Stable – Introvert) คือ บุคคลที่ได้คะแนน ใน Scale N และ Scale E น้อยกว่า 25 คะแนน

4. บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว – เก็บตัว (Neurotic – Introvert) คือ บุคคลที่ได้คะแนนใน Scale N มากกว่า 25 คะแนน และ Scale E น้อยกว่า 25 คะแนน

3. แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเป็นแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบ ถูก หรือ ผิด

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนผู้ที่ตอบแบบสอบถามได้ถูกต้องตามเกณฑ์ได้คะแนน 1 คะแนน ตอบไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน

การแปลความหมายคะแนน

ผู้วิจัยแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อระดับต่ำ ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อระดับกลาง และ ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อระดับสูง ซึ่งได้จากการคำนวณช่วงคะแนนจากสูตร ดังนี้

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

$$\text{สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ช่วงคะแนนเท่ากับ} \quad \frac{15-0}{3} = 5$$

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวทำให้สามารถหาช่วงคะแนนของแต่ละระดับความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อได้ดังนี้

คะแนน 0.00- 5.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์ม เลี้ยงไก่เนื้อในระดับต่ำ
คะแนน 5.01-10.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์ม เลี้ยงไก่เนื้อในระดับปานกลาง
คะแนน 10.01-15.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์ม เลี้ยงไก่เนื้อในระดับสูง

4. แบบสอบถามการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบมาตราวัดของ Likert โดยแบ่งข้อความแต่ละข้อเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการให้คะแนน

การให้คะแนนแบ่งออกเป็นการให้คะแนนสำหรับข้อคำถามเชิงบวก และข้อคำถามเชิงลบ ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก (Positive) คะแนนของคำตอบ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน
เห็นด้วย	=	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน

ข้อคำถามเชิงลบ (Negative) คะแนนของคำตอบ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน
เห็นด้วย	=	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน

การแปลความหมายคะแนน

ผู้วิจัยแบ่งการการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเป็น 3 ระดับ ได้แก่ การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อระดับต่ำ การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อระดับปานกลางและการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อระดับสูง ซึ่งได้จากการคำนวณช่วงคะแนนจากสูตร ดังนี้

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

$$\text{สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ช่วงคะแนนเท่ากับ} \quad \frac{5-1}{3} = 1.33$$

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวทำให้สามารถหาช่วงคะแนนของแต่ละการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อในแต่ละด้านและโดยรวมดังนี้

1. การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม ดังนี้

คะแนน 1.00 -2.33 หมายถึงการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อในระดับต่ำ
 คะแนน 2.34- 3.67 หมายถึงการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อในระดับปานกลาง
 คะแนน 3.68-5.00 หมายถึงการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อในระดับสูง

2. การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแบ่งระดับในแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 การยอมรับด้านความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ดังนี้

คะแนน 1.00 -2.33 หมายถึง การยอมรับด้านความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ
 ในระดับต่ำ
 คะแนน 2.34- 3.67 หมายถึง การยอมรับด้านความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ
 ในระดับปานกลาง
 คะแนน 3.68-5.00 หมายถึง การยอมรับด้านความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ
 ในระดับสูง

2.2 การยอมรับด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้ดังนี้

คะแนน 1.00 -2.33	หมายถึง	การยอมรับด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้ ได้ในระดับต่ำ
คะแนน 2.34- 3.67	หมายถึง	การยอมรับด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้ ได้ในระดับปานกลาง
คะแนน 3.68-5.00	หมายถึง	การยอมรับด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้ ได้ในระดับสูง

2.3 การยอมรับด้านความซับซ้อนหรือความยุ่งยากดังนี้

คะแนน 1.00 -2.33	หมายถึง	การยอมรับด้านความซับซ้อนหรือความยุ่งยาก ในระดับต่ำ
คะแนน 2.34- 3.67	หมายถึง	การยอมรับด้านความซับซ้อนหรือความยุ่งยาก ในระดับปานกลาง
คะแนน 3.68-5.00	หมายถึง	การยอมรับด้านความซับซ้อนหรือความยุ่งยาก ในระดับสูง

2.4 การยอมรับด้านความสามารถในการนำไปทดลองใช้ดังนี้

คะแนน 1.00 -2.33	หมายถึง	การยอมรับด้านความสามารถในการนำไป ทดลองใช้ ในระดับต่ำ
คะแนน 2.34- 3.67	หมายถึง	การยอมรับด้านความสามารถในการนำไป ทดลองใช้ ในระดับปานกลาง
คะแนน 3.68-5.00	หมายถึง	การยอมรับด้านความสามารถในการนำไป ทดลองใช้ในระดับสูง

2.5 การยอมรับด้านความสามารถสังเกตได้ ดังนี้

คะแนน 1.00 -2.33	หมายถึง	การยอมรับด้านความสามารถสังเกตได้ใน ระดับต่ำ
คะแนน 2.34- 3.67	หมายถึง	การยอมรับด้านความสามารถสังเกตได้ ในระดับปานกลาง

คะแนน 3.68-5.00 หมายถึง การยอมรับด้านความสามารถสังเกตได้
ในระดับสูง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโดยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. ค่า t-test ใช้ในการทดสอบการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามจำแนกตามตัวแปรอิสระที่มีการแบ่งเป็น 2 กลุ่ม
3. ค่า F-test ใช้ในการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามจำแนกตามตัวแปรอิสระที่มีการแบ่งเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป
4. การหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) สำหรับหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลและความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลได้ตรงกัน จึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อ ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ย
S.D.	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-test
F	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-test
df	=	ค่าองศาความเป็นความเป็นอิสระ
SS	=	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	=	ผลต่างของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
r	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
p	=	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	=	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	=	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร: กรณีศึกษาเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่างๆ และเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยอง ประกอบด้วย จำแนกตาม อายุ เพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล บุคลิกภาพ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ และการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ

ตอนที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยอง ประกอบด้วย จำแนกตาม อายุ เพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ จำแนกตาม อายุ เพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ

(n = 160)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	86	53.80
หญิง	74	46.20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

(n = 160)		
คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ		
19-29 ปี	56	35.00
30-40 ปี	77	48.10
41-59 ปี	27	16.90
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถม-ประถม	53	33.10
มัธยมต้น-มัธยมปลาย-ปวช.	78	48.80
ปวส.-ปริญญาตรี	29	18.10
ประสบการณ์เลี้ยงไก่เนื้อ		
1-3 ปี	51	31.90
4-7 ปี	61	38.10
8-18 ปี	48	30.00

จากตารางที่ 1 เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อจำนวน 160 คน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์เลี้ยงไก่เนื้อ พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 86 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 รองลงมาเป็นเพศหญิงจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 46.20 เกษตรกรที่ทำการศึกษามากกว่า 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.10 รองลงมามีอายุ 14-29 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 สำหรับระดับการศึกษา นั้นเกษตรกรที่ทำการศึกษามากกว่ามัธยมศึกษาในระดับมัธยมต้น-มัธยมปลาย ปวช. จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 รองลงมามีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถม-ประถม จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 33.10 และประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่นั้นเกษตรกรที่ทำการศึกษามากกว่า 4-7 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมามีประสบการณ์เลี้ยงไก่ 1-3 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล บุคลิกภาพ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ และการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ

ตารางที่ 2 จำนวนเกษตรกรและร้อยละของผู้เลี้ยงไก่เนื้อแยกตามบุคลิกภาพ 4 ด้านได้ดังนี้

บุคลิกภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
แสดงออก - มั่นคง	41	25.63
เก็บตัว - มั่นคง	28	17.50
แสดงออก - หวั่นไหว	41	25.63
เก็บตัว - หวั่นไหว	50	31.24

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อเมื่อแยกตามบุคลิกภาพ 4 ด้าน พบว่ามีเกษตรกรส่วนใหญ่จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 31.24 มีบุคลิกภาพเก็บตัว – หวั่นไหว รองลงมาจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.63 มีบุคลิกภาพแสดงออก - มั่นคง ส่วนเกษตรกรที่มีบุคลิกภาพแสดงออก – หวั่นไหว มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.63 และน้อยที่สุดคือเกษตรกรที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว – มั่นคง คิดเป็นร้อยละ 17.50

ตารางที่ 3 จำนวนคนและร้อยละในรายชื่อคำถามความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ

ข้อ ที่	ข้อความ	ตอบ เครื่องหมาย ü ร้อยละ	ตอบ เครื่องหมาย O ร้อยละ	มีผู้ตอบ เฉลี่ย ถูก ร้อยละ
1	การนำมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมาใช้ เป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ได้ในตลาดโลก	138 คน 86.25	22 คน 13.75	ü 138 คน 86.25
2	โรงเรียนแบบปิดหมายถึง โรงเรียนที่ สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ ความชื้น	150 คน	10 คน	ü 150 คน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	ตอบ เครื่องหมาย ü ร้อยละ	ตอบ เครื่องหมาย O ร้อยละ	เฉลย O	มีผู้ตอบ ถูก ร้อยละ
3	ทำเลที่ตั้งของฟาร์มควรอยู่ใกล้แหล่ง ชุมชน เพื่อการคมนาคมที่สะดวก	44 คน 27.50	116 คน 72.50	O	116 คน 72.50
4	อุณหภูมิในการเลี้ยงไก่ใหญ่ คือ 20 ถึง 30 องศาเซลเซียส	118 คน 73.75	42 คน 26.25	ü	118 คน 73.75
5	ไม่จำเป็นต้องมีสัตวแพทย์ประจำฟาร์ม เลี้ยงไก่ เพราะมีสัตวบาลดูแล และ ควบคุมอยู่แล้ว	48 คน 30.00	112 คน 70.00	O	112 คน 70.00
6	เราสามารถนำภาชนะที่บรรจุปุ๋ยมาใช้ บรรจุอาหารสัตว์ได้	31 คน 19.40	129 คน 80.60	O	129 คน 80.60
7	อาหารสัตว์ควรเก็บไว้ในโรงเรือนเลี้ยงไก่ ไก่ เพื่อสะดวกในการหยิบใช้	72 คน 45.00	88 คน 55.00	O	88 คน 55.00
8	วิตามินที่ใช้ในการผสมอาหารสัตว์ควร เก็บไว้ในห้องปรับอากาศ	100 คน 62.00	60 คน 37.50	ü	100 คน 62.50
9	ควรแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติเพื่อการ รักษา และสังเกตอาการป่วย	153 คน 95.60	7 คน 4.40	ü	153 คน 95.00
10	ถ้ามีไก่ตายในฟาร์มจำนวนมากกว่าปกติ ต้องให้สัตวแพทย์ทำการผ่าซากเพื่อตรวจ วินิจฉัยโรคเบื้องต้น	151 คน 94.00	9 คน 5.60	ü	151 คน 94.40
11	เราสามารถนำไก่ที่ตายโดยไม่ทราบ สาเหตุมารับประทานได้โดยการทำให้สุก	24 คน 15.00	136 คน 85.00	O	136 คน 85.00
12	ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือน และอุปกรณ์ให้เรียบร้อย และปิดพัก โรงเรือนไม่น้อยกว่า 7 วัน ก่อนนำไก่ ชุดใหม่เข้ามาเลี้ยง	130 คน 81.25	30 คน 18.75	P	130 คน 81.25

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	ตอบ เครื่องหมาย ü ร้อยละ	ตอบ เครื่องหมาย O ร้อยละ	มีผู้ตอบ ถูก ร้อยละ
13	ผู้ที่ดูแลเลี้ยงไก่เนื้อไม่จำเป็นต้องได้รับการ ตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี เพราะจะทำให้ สิ้นเปลือง	30 คน 18.75	130 คน 81.25	P 130 คน 81.25
14	ฟาร์มไม่จำเป็นต้องมีการบันทึกเอกสารใน เรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่	13 คน 8.10	147 คน 91.90	O 147 คน 91.90
15	มาตรฐานการเลี้ยงไก่เนื้อมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ แค่เรื่องโรงเรือนเลี้ยงไก่เท่านั้น	30 คน 18.75	130 คน 81.25	O 130 คน 81.25

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อเมื่อพิจารณาด้าน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อมีความรู้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่สำหรับด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่นั้น เกษตรกรมีความรู้ในเรื่องวิตามินที่ใช้ในการผสมอาหารสัตว์ควรเก็บไว้ในห้องปรับอากาศนั้นน้อยกว่าทุกเรื่องมีผู้ตอบถูกเพียง 100 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และข้อที่เกษตรกรมีความรู้มากที่สุดคือเรื่องการแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติเพื่อการรักษา และสังเกตอาการป่วยมีผู้ตอบถูกจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 95.60 ซึ่งเป็นข้อที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุด

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับของคะแนน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ

ความรู้พื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	ระดับความรู้
มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	11.23	1.893	74.87	สูง

จากตารางที่ 4 เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 74.87

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนน การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ

การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม	3.05	9.440	ปานกลาง
การยอมรับด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น	4.36	2.776	สูง
การยอมรับด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้	3.59	2.606	ปานกลาง
การยอมรับด้านความซับซ้อนหรือยุ่งยาก	3.40	3.721	ปานกลาง
การยอมรับด้านความสามารถในการนำไปทดลองใช้	3.92	3.426	สูง
การยอมรับด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้	4.09	2.675	สูง

จากตารางที่ 6 เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ มีการยอมรับมาตรฐานการเลี้ยงไก่โดยรวม ($\bar{X} = 3.05$) มีคะแนนการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับปานกลาง และ มีการยอมรับมาตรฐานการเลี้ยงไก่จำแนกเป็นรายด้าน พบว่าการยอมรับการยอมรับด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.36$) การยอมรับด้านความสามารถในการนำไปทดลองใช้ ($\bar{X} = 3.92$) และการยอมรับด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้ ($\bar{X} = 4.09$) มีคะแนนการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับสูง ส่วนการยอมรับด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้ ($\bar{X} = 3.59$) และการยอมรับด้านความซับซ้อนหรือยุ่งยาก ($\bar{X} = 3.40$) มีคะแนนการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เกษตรกรที่มีเพศต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามเพศ

แหล่งความแปรปรวน	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P
<u>การการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ</u>					
<u>โดยรวม</u>					
ชาย	86	65.26	8.955	- .767	.846
หญิง	74	66.41	10.000		
การยอมรับด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น					
ชาย	86	10.62	2.568	- 1.026	.438
หญิง	74	11.07	2.999		
ด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้					
ชาย	86	15.01	2.466	1.506	.695
หญิง	74	14.39	2.739		
ด้านความสลับซับซ้อนหรือยุ่งยาก					
ชาย	86	16.30	3.884	- 1.06	.660
หญิง	74	16.36	3.548		
ด้านความสามารถนำไปทดลองใช้					
ชาย	86	12.30	3.155	- .636	.171
หญิง	74	12.65	3.729		
ด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้					
ชาย	86	11.01	2.912	- 2.237*	.018
หญิง	74	11.93	2.290		

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีเพศต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อด้านความสามารถสังเกตได้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเกษตรกรเพศหญิงจะมีการยอมรับมากกว่าเกษตรกรเพศชาย ส่วนการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม ด้านประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มขึ้น ด้านความเข้ากันได้ ด้านความสลับซับซ้อน และด้านความสามารถนำไปทดลอง ไม่พบว่าเกษตรกรเพศชายและหญิงมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.2 เกษตรกรที่มีอายุต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานการเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
<u>การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ</u>					
<u>โดยรวม</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	815.478	407.793	4.794*	.010
ภายในกลุ่ม	157	13353.297	85.053		
รวม	159	14168.775			
<u>การยอมรับด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	39.456	19.728	2.612	.077
ภายในกลุ่ม	157	1185.644	7.552		
รวม	159	1225.100			
<u>ด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	27.000	13.500	2.013	.137
ภายในกลุ่ม	157	1052.900	6.706		
รวม	159	1079.900			
<u>ด้านความสลับซับซ้อนหรือยุ่งยาก</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	25.588	12.749	.923	.399
ภายในกลุ่ม	157	2175.855	13.859		
รวม	159	2201.44			

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีอายุต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณารายด้าน คือ การยอมรับด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น ด้านความเข้ากันได้ ด้านความสลับซับซ้อน ด้านความสามารถนำไปทดลองใช้ และด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้ ไม่พบว่าเกษตรกรที่มีอายุต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวมเป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุด้วยวิธีของ Scheffe' พบความแตกต่างตามตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวมเป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	อายุ		
			41 – 59 ปี	19 - 29 ปี	30 – 40 ปี
			(1)	(2)	(3)
41 – 59 ปี	27	70.78(1)	-	*	*
19 - 29 ปี	56	65.58(2)		-	-
30 – 40 ปี	77	64.58(3)			-

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม เป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุ พบว่า เกษตรกรที่มีอายุ 41–59 ปี กับ 19-29 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเกษตรกรที่มีอายุ 41–59 ปี มีการยอมรับมากกว่าเกษตรกรที่มีอายุ 19–29 ปี ในขณะที่เกษตรกรที่มีอายุ 41–59 ปี และ 30–40 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเกษตรกรที่มีอายุ 41–59 ปี มีการยอมรับมากเช่นเดิม ส่วนเกษตรกรที่มีอายุ 19 - 29 ปี กับ 30–40 ปี ไม่พบว่าการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.3 เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
<u>การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ</u>					
<u>โดยรวม</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	370.211	185.106	2.106	.125
ภายในกลุ่ม	157	13798.564	87.889		
รวม	159	14168.775			
<u>การยอมรับด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	23.673	11.836	1.547	.216
ภายในกลุ่ม	157	1201.427	7.652		
รวม	159	1225.100			
<u>ด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	44.564	22.282	3.379*	.037
ภายในกลุ่ม	157	1035.336	6.594		
รวม	159	1079.900			
<u>ด้านความสลับซับซ้อนหรือยุ่งยาก</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	39.480	19.740	14.434	.242
ภายในกลุ่ม	157	2161.964	13.770		
รวม	159	2201.444			
<u>ด้านความสามารถนำไปทดลองใช้</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	29.358	14.679	1.255	.288
ภายในกลุ่ม	157	1836.417	11.697		
รวม	159	1865.775			
<u>ด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	11.698	5.849	.808	.447
ภายในกลุ่ม	157	1135.796	7.234		
รวม	159	1147.497			

จากตารางที่ 9 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ ที่มีระดับการศึกษาของแตกต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันด้านความเข้ากันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ โดยรวม และด้านประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มขึ้น ด้านความสลับซับซ้อน ด้านความสามารถนำไปทดลองใช้และด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้ไม่พบว่ามี การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อด้านความเข้ากันได้เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาด้วยวิธีของ Scheffe พบความแตกต่างตามตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้ เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา		
			ต่ำกว่าประถม- ประถม	มัธยมต้น- มัธยมปลาย ปวช.	ปวส.- ปริญญาตรี
			(1)	(2)	(3)
ต่ำกว่าประถม-ประถม	53	15.23(1)	-	-	*
มัธยมต้น-มัธยมปลายปวช.	78	14.77(2)		-	-
ปวส.-ปริญญาตรี	29	13.69(3)			-

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถม-ประถม มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อสูงกว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษา ปวส.-ปริญญาตรี โดยมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อคู่อื่น ๆ คือ เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถม-ประถม กับ มัธยมต้น-มัธยมปลาย-ปวช. และเกษตรกรที่มีระดับการศึกษามัธยมต้น-มัธยมปลาย- ปวช.กับ ปวส.-ปริญญาตรี ไม่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.4 เกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันจำแนกประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
<u>การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ</u>					
<u>โดยรวม</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	451.715	225.858	2.585	.079
ภายในกลุ่ม	157	13717.060	87.370		
รวม	159	14168.775			
<u>การยอมรับด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.343	.672	.086	.917
ภายในกลุ่ม	157	1223.757	7.795		
รวม	159	1225.100			
<u>ด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	66.792	33.396	5.175*	.007
ภายในกลุ่ม	157	1013.108	6.453		
รวม	159	1079.900			
<u>ด้านความสลับซับซ้อนหรือยุ่งยาก</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	83.069	41.534	3.078*	.049
ภายในกลุ่ม	157	2118.375	13.493		
รวม	159	2201.444			
<u>ด้านความสามารถนำไปทดลองใช้</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	34.524	17.262	1.480	.231
ภายในกลุ่ม	157	1831.251	11.664		
รวม	159	1865.775			
<u>ด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้</u>					
ระหว่างกลุ่ม	2	2.870	1.435	.197	.822
ภายในกลุ่ม	157	1144.624	7.291		
รวม	159	1147.494			

* คำนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันด้านความเข้ากันได้ และด้านความสลับซับซ้อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม ด้านประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มขึ้น ด้านความสามารถนำไปทดลองใช้และด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้ไม่พบว่ามี การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้เป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ ด้วยวิธีของ Scheffe' พบความแตกต่างตามตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้ เป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ

ประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ	n	$\bar{X}$	4 - 7 ปี (1)	8 - 18 ปี (2)	1 - 3 ปี (3)
4 - 7 ปี	61	15.54(1)	-	-	*
8 - 18 ปี	48	14.33(2)		-	-
1 - 3 ปี	51	14.12(3)			-

จากตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้เป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 1-3 ปี และ 4-7 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อคู่อื่น ๆ คือ เกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 4 - 7 ปี กับ 8 - 18 ปี และเกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 8 - 18 ปี กับ 1 - 3 ปี ไม่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความสลับซับซ้อนเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ ด้วยวิธีของ Scheffe' พบความแตกต่างตามตารางที่ 14 ดังนี้

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความ
สลับซับซ้อนเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ

ประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ	n	$\bar{X}$	4 – 7 ปี (1)	1 – 3 ปี (2)	8-18 ปี (3)
4 – 7 ปี	61	17.23(1)	-	-	*
1 - 3 ปี	51	15.96(2)		-	-
8 - 18 ปี	48	15.58(3)			-

จากตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความสลับซับซ้อนเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 4 - 7 ปี กับ 8 - 18 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความสลับซับซ้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อคู่อื่น ๆ คือ เกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 4 - 7 ปี กับ กับ 1 - 3 ปี และเกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 1 - 3 ปี กับ 8 - 18 ปี ไม่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 เกษตรกรที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจำแนกตามบุคลิกภาพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
<u>การการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ</u>					
<u>โดยรวม</u>					
ระหว่างกลุ่ม	3	105.278	35.093	.389	.761
ภายในกลุ่ม	156	14063.479	90.151		
รวม	159	14168.775			
<u>การยอมรับด้านประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น</u>					
ระหว่างกลุ่ม	3	7.269	2.423	.310	.818
ภายในกลุ่ม	156	1217.831	7.807		
รวม	159	1225.100			

ตารางที่ 14 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	48.056	16.019	2.422	.068
ภายในกลุ่ม	156	1031.844	6.614		
รวม	159	1079.900			
ด้านความสลับซับซ้อนหรือยุ่งยาก					
ระหว่างกลุ่ม	3	17.187	5.729	.409	.747
ภายในกลุ่ม	156	2184.257	14.002		
รวม	159	2201.444			
ด้านความสามารถนำไปทดลองใช้					
ระหว่างกลุ่ม	3	58.622	19.541	1.687	.172
ภายในกลุ่ม	156	1807.153	11.584		
รวม	159	1865.775			
ด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	30.088	10.029	1.400	.245
ภายในกลุ่ม	156	1117.406	7.163		
รวม	159	1147.494			

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 เปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวมไม่พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีบุคลิกภาพต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มขึ้น ด้านความเข้ากันได้ ด้านความสลับซับซ้อน ด้านความสามารถนำไปทดลองใช้ และ ด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้ ไม่พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีบุคลิกภาพต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อกับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ					โดยรวม
	ประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มขึ้น	ความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้	ความสลับซับซ้อนหรือยุ่งยาก	ความสามารถนำไปทดลองใช้	ความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้	
ค่าสัมประสิทธิ์						
สหสัมพันธ์ (r)	-.138	-.205 *	-.080	-.202*	-.038	-.212*
(p)	.081	.009	.131	.010	.632	.007

* คำนวณค่าสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อกับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อพบว่าความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมีความสัมพันธ์ทางลบกับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม ด้านความเข้ากันได้และด้านความสามารถนำไปทดลองใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มขึ้น ด้านความสลับซับซ้อน และด้านความสามารถสังเกตผลการปฏิบัติได้ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 16 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานทางการวิจัย

สมมติฐานทางการวิจัย	เป็นไปตาม สมมติฐานการวิจัย	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐานการวิจัย
สมมติฐานที่ 1 เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน		
- เพศ	✓	
- ระดับอายุ	✓	
- ระดับการศึกษา	✓	
- ประสบการณ์	✓	
สมมติฐานที่ 2 เกษตรกรที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	✓	

ข้อวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร: กรณีศึกษาเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ ในเขตจังหวัดระยอง ที่มีปริมาณการเลี้ยงตั้งแต่ 3,000 ตัว ในปี 2549 จำนวนทั้งสิ้น 160 ราย ผลการศึกษาและวิเคราะห์ค่าสถิติพบว่า

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อรายย่อย จังหวัดระยอง ที่มีปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ ตั้งแต่ 3,000 ตัว ขึ้นไป ในปี 2549 จำนวนทั้งสิ้น 160 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 86 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 อายุ 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.10 ระดับการศึกษาในระดับมัธยมต้น-มัธยมปลาย ปวช. จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่ 4-7 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10

ทั้งนี้อาชีพเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อเป็นอาชีพที่ไม่จำเป็นต้องเหมาะสมสำหรับเพศใดเพศหนึ่ง โดยเฉพาะแต่ต้องปฏิบัติงานอย่างหนักและอดสาหัส และต้องปฏิบัติงานภายใต้สภาพแวดล้อมที่ต้องทนต่อกลิ่นและเสียงรวมทั้งการดูแลไก่อย่างใกล้ชิดผู้ร่วมงานไม่มากนักผู้ประกอบอาชีพนี้ส่วนใหญ่จึงมีอายุระหว่าง 30-40 ปี ระดับการศึกษาระดับมัธยมต้น-มัธยมปลาย ปวช. ประสบการณ์ในอาชีพไม่มากนักคือประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่ 4-7 ปี

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อเกษตรกรส่วนใหญ่จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 31.24 มีบุคลิกภาพเก็บตัว – ห้วนใจ รองลงมาจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.63 มีบุคลิกภาพแสดงออก - มั่นคง ส่วนเกษตรกรที่มีบุคลิกภาพแสดงออก – ห้วนใจ มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.63 และน้อยที่สุดคือเกษตรกรที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว – มั่นคง มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ดังนั้นเกษตรกรส่วนใหญ่จะมีบุคลิกภาพที่มีลักษณะเก็บตัว – ห้วนใจคือ ไม่แสดงออกและวางตัวจำกัดอยู่ในกรอบภายใต้ความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Eysenck ดังนั้นในการส่งเสริมความรู้ หรือช่วยเหลือใด ๆ ควรพิจารณาในด้านองค์ประกอบนี้ด้วย

ด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อมีความรู้เป็นไปในทิศทางเดียวกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 74.876 การยอมรับมาตรฐานการเลี้ยงไก่โดยรวม ($\bar{X} = 3.05$) มีคะแนนการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยรายด้านการยอมรับด้านความเข้ากันได้หรือไปด้วยกันได้ ($\bar{X} = 3.59$) และการยอมรับด้านความซับซ้อนหรือยุ่งยาก ($\bar{X} = 3.40$) มีคะแนนการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน การที่เกษตรกรมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อในระดับปานกลางอาจเป็นเพราะเมื่อไปปฏิบัติแล้วเห็นว่าการปฏิบัติงานตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อยังเป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ทำให้เกิดความยุ่งยากบ้างแต่บ้างส่วนก็ช่วยสนับสนุนส่งเสริมงานที่ทำอยู่ให้มีความสะดวกสบายมากขึ้นและการที่เกษตรกรนำมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อไปปฏิบัติแล้วเห็นว่ามาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อยังสลับซับซ้อนไม่สามารถทำความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้ง่ายซึ่งจะต้องตระหนักให้มากในเรื่องนี้โดยนำเสนอกระบวนการทำงานที่ง่ายและสื่อสารให้เข้าใจ ส่วนการที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรนั้นมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจะต้องตระหนักถึงความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อเพราะเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อสูงจะมีอัตราการยอมรับต่อการยอมรับมาตรฐานการเลี้ยงไก่ในอัตราที่ลดลงเดียวกัน โดยพบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่นั้นเกษตรกรมีความรู้ในเรื่องวิตามินที่ใช้ในการผสมอาหารสัตว์ควรเก็บไว้ในห้องปรับอากาศนั้นน้อยกว่าทุกเรื่อง และข้อที่เกษตรกรมีความรู้มากที่สุดคือเรื่องการแยกไก่ป่วย

ออกจากไก่อุปการะรักษา และสังเกตอาการป่วยซึ่งมีลักษณะเป็นโรคที่เกษตรกรทุกคนรู้และเข้าใจอยู่แล้วดังนั้นจึงอาจเป็นสาเหตุที่เกิดการยอมรับที่ตรงกันข้ามกับพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

จากการทดสอบสมมติฐานทางการวิจัย ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันสามารถแยกเป็นการทดสอบสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 เกษตรกรที่มีเพศต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อด้านความสามารถสังเกตได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการยอมรับมาตรฐานฟาร์มนั้นจะต้องใช้ทักษะในการสังเกตเพื่อพิจารณาถึงผลที่เปลี่ยนแปลงและนำมาตัดสินใจโดยเปรียบเทียบความคุ้มค่ากับผลก่อนและหลังการยอมรับมาตรฐานฟาร์ม ดังนั้นเพศหญิงซึ่งโดยธรรมชาติเป็นเพศที่มีความสังเกตและพิถีพิถันกว่าเพศชายย่อมมีความแตกต่าง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ อลงกรณ์ เหล่างาม (2534) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ของชาวบ้านในหมู่บ้านเทคโนโลยี ศึกษาโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชนบท ในหมู่บ้านเทคโนโลยีของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ผลจากการศึกษาปรากฏว่า ชาวบ้านที่ยอมรับเทคโนโลยีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี

สมมติฐานที่ 1.2 เกษตรกรที่มีอายุต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีอายุต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อการเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ พบว่า เกษตรกรที่มีอายุ 41-59 ปี กับ 19-29 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเกษตรกรที่มีอายุ 41-59 ปี มีการยอมรับมากกว่าเกษตรกรที่มีอายุ 19-29 ปี ในขณะที่เกษตรกรที่มีอายุ 41-59 ปี และ 30-40 ปีมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเกษตรกรที่มีอายุ 41-59 ปี มีการยอมรับมากเช่นเดิม ส่วนเกษตรกรที่มีอายุ 19-29 ปี กับ 30-40 ปี ไม่พบว่าการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อนั้นเกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกันย่อมมีระดับการยอมรับที่แตกต่างกันเนื่องจากระดับการมีวุฒิภาวะและวุฒิภาวะแตกต่างกันเกษตรกรที่มีอายุมากมีการ

ยอมรับที่มากกว่า เพราะเกษตรกร ได้เรียนรู้และผ่านประสบการณ์มากกว่าได้พบและเห็นกระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวมและสามารถคาดหรือประเมินผลกระทบและผลสำเร็จได้อย่างชัดเจนจึงทำให้เกษตรกรในกลุ่มอายุนี้อาจพร้อมที่จะยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อได้มากกว่าเกษตรกรที่อายุน้อย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสุวรรณิ อุดมสมปอง (2544) ศึกษาการยอมรับนโยบายการปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขา: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร ผลการวิจัยพบว่าพนักงานที่มีอายุต่างกัน มีการยอมรับนโยบายปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.3 เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการยอมรับต่างกัน พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ ที่มีระดับการศึกษาของแตกต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันด้านความเข้ากันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถม-ประถม กับ ปวส.-ปริญญาตรี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาสูงกับที่มีระดับการศึกษาดำเนินความเชื่อและความคิดเห็นที่แตกต่างกันว่าการปฏิบัติงานตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ โดยกลุ่มเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถม-ประถมมีการยอมรับที่มากกว่าเพราะเกษตรกรกลุ่มนี้เชื่อว่ามาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจะช่วยส่งเสริมผลผลิตให้มากขึ้น แต่สำหรับเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาปวส.-ปริญญาตรีมีความเข้าใจว่ามาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ อาจจะเป็นอุปสรรคขัดขวางการทำงานทำให้เกิดความยุ่งยาก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ อรวรรณ แวดล้อม (2530) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของผู้ปกครองต่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในจังหวัดยโสธร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของบุคคลแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัยใหญ่ คือ ประการแรก ซึ่งเป็นปัจจัยด้านลักษณะเฉพาะตัว ได้แก่ อายุ สถานภาพทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ ความรู้ความสามารถเฉพาะอย่าง และระดับการศึกษา ประการที่สอง ซึ่งเป็นปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสาร ได้แก่ การได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสารระหว่างบุคคล ได้แก่ ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เจ้าหน้าที่

สมมติฐานที่ 1.4 เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันจำแนกประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันด้านความเข้ากันได้ และด้านความสลับซับซ้อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบพบว่า เกษตรกรที่มี

ประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 1-3 ปี และ 4-7 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 4-7 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมากกว่าเกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 1-3 ปี ทั้งนี้อาจประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อที่แตกต่างกันย่อมทำให้เกษตรกรมีการยอมรับมาตรฐานที่แตกต่างกัน เพราะการเข้าใจต่อระบบการเลี้ยงในอดีตที่มีวิธีการและวิธีคิดแตกต่างกัน ประสบการณ์และความสำเร็จย่อมทำให้ผู้ที่มีประสบการณ์แตกต่างกันก็จะมีวิธีคิดต่อมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อว่าเป็นวิธีการที่สลับซับซ้อน ไม่สามารถทำความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้ง่ายซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสกาเวเดียน ปธนสมิทธิ (2540: 119-122) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการรื้อปรับระบบของพนักงานธนาคาร พบว่า พนักงานที่มีเพศอายุ สถานภาพสมรส รายได้ ประสบการณ์ทำงาน ความมั่นคงในการทำงาน ความรู้เกี่ยวกับการรื้อปรับระบบ และความคิดเห็นต่อการรื้อปรับระบบแตกต่างกัน มีการยอมรับการรื้อปรับระบบแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 เกษตรกรที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันไม่พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีบุคลิกภาพต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากอาชีพเกษตรกรนั้นเป็นอาชีพไม่ ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลผลิตใด ๆ เป็นอาชีพที่มีกระบวนการทำงานที่เป็นอิสระดำเนินงานตามกระบวนการวิธีการตามที่ปฏิบัติทุกวัน ดังนั้นลักษณะของบุคลิกภาพย่อมไม่มีผลใด ๆ ต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มที่มีลักษณะเป็นองค์ความรู้ เพราะสิ่งที่เกษตรกรศึกษาหรือรับความรู้ไปนั้นย่อมส่งผลโดยตรงต่อผลผลิตของเกษตรกรเอง

สมมติฐานที่ 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ พบว่าความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม ด้านความเข้ากันได้ และด้านความ สามารถนำไปทดลองใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้หมายความว่าหากเกษตรกรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมากเท่าไร ก็จะมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อน้อยลง เพราะเกษตรกรจะใช้ความรู้ที่ตนมีอยู่และทดลองปฏิบัติเองโดยไม่นำมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมาใช้ซึ่งเคยประสบความสำเร็จในอดีตเป็นตัวกำหนดวิธีการปฏิบัติของตนดังนั้นหากจะให้เกษตรกรยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อจะต้องเร่งส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และกระตุ้นให้เกิดการยอมรับให้มากโดยกลุ่มที่จะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษคือกลุ่มเกษตรกรที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมากเนื่องจากกลุ่มนี้มีความยึดมั่นในแนวคิดและองค์ความรู้ต้องตนเองสูง

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ปนัดดา อินทราวุธ (2543) ได้ศึกษาการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 ของพนักงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัท อินเทอร์เน็ตชั้นนำ แล คิวริตี้ ฟุตแวร์ จำกัด ผลการวิจัยพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร โดยศึกษาเฉพาะกรณีเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อรายย่อย จังหวัดระยอง ที่มีปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ ตั้งแต่ 3,000 ตัว ขึ้นไป ซึ่งมีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษาระดับการยอมรับ และความรู้พื้นฐานมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ศึกษาบุคลิกภาพที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ และศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อกับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อจังหวัดระยอง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อรายย่อย จังหวัดระยอง ที่มีปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ ตั้งแต่ 3,000 ตัว ขึ้นไป ในปี 2549 จำนวนทั้งสิ้น 160 ราย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ส่วน ซึ่งข้อคำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Checklist) เลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) t-test F-test ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง และการเปรียบเทียบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อรายย่อย จังหวัดระยอง ที่มีปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ ตั้งแต่ 3,000 ตัว ขึ้นไป ในปี 2549 จำนวนทั้งสิ้น 160 รายส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 86 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 อายุ 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.10 ระดับการศึกษาในระดับมัธยมต้น-มัธยมปลาย ปวช. จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 ประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่ 4-7 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อเมื่อแยกตามบุคลิกภาพ 4 ด้าน พบว่ามีเกษตรกรส่วนใหญ่จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 31.24 มีบุคลิกภาพเก็บตัว – ห้วนไหว รองลงมาจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.63 มีบุคลิกภาพแสดงออก - มั่นคง ส่วนเกษตรกรที่มีบุคลิกภาพแสดงออก – ห้วนไหว มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.63 และน้อยที่สุดคือเกษตรกรที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว – มั่นคง คิดเป็นร้อยละ 17.50 เมื่อพิจารณาด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อมีความรู้เป็นไปในทิศทางเดียวกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 74.876 การยอมรับมาตรฐานการเลี้ยงไก่โดยรวม ($\bar{x} = 3.05$) มีคะแนนการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ 3 สมมติฐานและผลการทดสอบปรากฏดังต่อไปนี้คือ

สมมติฐานที่ 1 เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันจำแนกตามเพศพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อด้านความสามารถสังเกตได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเกษตรกรเพศหญิงจะมีการยอมรับมากกว่าเกษตรกรเพศชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.2 เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันจำแนกตามอายุพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีอายุต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ พบว่า เกษตรกรที่มีอายุ 41 – 59 ปี กับ 19 - 29 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกษตรกรที่มีอายุ 41 – 59 ปี และ 30 – 40 ปีมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเกษตรกรที่มีอายุ 41 – 59 ปี มีการยอมรับมากกว่าเกษตรกรที่มีอายุ 19 – 29 ปีซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.3 เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ ที่มีระดับการศึกษาของแตกต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันด้านความเข้ากันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถม-ประถม กับ ปวส.-ปริญญาตรี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถม-ประถม มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อสูงกว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษา ปวส.-ปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.4 เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันจำแนกประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อแตกต่างกันด้านความเข้ากันได้ และด้านความสลับซับซ้อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้เป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 1-3 ปี และ 4-7 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความเข้ากันได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความสลับซับซ้อนเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ 4 - 7 ปี กับ 8 - 18 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้านความสลับซับซ้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 เกษตรกรที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อต่างกันพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่มีบุคลิกภาพต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ พบว่าความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมีความสัมพันธ์ทางลบกับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวม ด้านความเข้ากันได้ และด้านความสามารถนำไปทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยองมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้ออยู่ในระดับสูงและพบว่าความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมีความสัมพันธ์กับการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวมด้านความเข้ากันได้ และด้านความสามารถนำไปทดลองใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อีกทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ มีความแตกต่างกันด้านการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยรวมที่ระดับ 0.05 ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรได้มีความรู้และการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อให้มากขึ้นและคงไว้ซึ่งมาตรฐานอย่างต่อเนื่องผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าในด้านของการยอมรับมาตรฐานฟาร์มด้านความสามารถในการสังเกตผลการปฏิบัติได้นั้นควรให้ความสำคัญในการให้เสริมสร้างทักษะการสังเกตแก่กลุ่มเกษตรกรเพศชาย โดยเฉพาะการสังเกตในรายละเอียดเรื่องปัญหาต่างๆ เมื่อเริ่มนำมาตรฐานมาใช้เนื่องจากพบว่าเกษตรกรเพศชายและเพศหญิงมีการยอมรับที่แตกต่างกัน โดยเกษตรกรเพศหญิงมีความสามารถรับรู้ถึงผลดีของการนำมาตรฐานฟาร์มไปใช้ได้ดีกว่าเกษตรกรเพศชายเนื่องจากเกษตรกรเพศหญิงมีความละเอียดให้ความสนใจและเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานสูงจึงควรนำทักษะในการสังเกตมาฝึกปฏิบัติให้แก่เกษตรกรเพศชาย

2. จากผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรที่มีระดับอายุที่แตกต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบอายุระหว่าง 41-59 ปี มีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มสูงกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ จึงแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-59 ปี มีการยอมรับที่ดีกว่า ดังนั้นจึงควรรักษาระดับความสำคัญของกลุ่มเกษตรกรนี้ไว้อย่างปฏิบัติอยู่ แต่สำหรับกลุ่มเกษตรกรที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีลงมาเนื่องจากเกษตรกรกลุ่มนี้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีความคิดเป็นของตนเอง ดังนั้นเพื่อจะให้เกิดการยอมรับจึงควรนำรูปแบบการอบรมที่เน้นการสาธิต การเปิดโอกาสและกระตุ้นการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับที่เป็นรูปธรรม นอกเหนือจากการอบรมเฉพาะเชิงทฤษฎีและใช้ลักษณะการบรรยายในห้องเรียน โดยเน้นในเรื่องของวิธีการเลี้ยงที่เหมาะสมผลการเลี้ยงที่เหมาะสมจะนำไปสู่การซื้อของลูกค้า การปฏิบัติตามมาตรฐานไม่ใช่เรื่องยุ่งยากและไม่ก่อให้เกิดความสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นหรือจะทำให้เสียเวลาแต่อย่างใด

3. จากการวิจัยพบว่าเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการยอมรับมาตรฐานฟาร์มแตกต่างกัน โดยเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีการยอมรับน้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่า เนื่องจากเกษตรกรที่มีการศึกษาสูงจะมีความเชื่อมั่นในแนวทางความรู้ของตนเองมากกว่า ส่งผลให้การยอมรับสิ่งใหม่ๆ จะยากกว่า ดังนั้นในการฝึกอบรมหรือการให้ข้อมูลต่างๆ จึงควรเน้นถึงเนื้อหาของความรู้ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการให้เหตุผลที่สอดคล้องมีความเป็นเหตุเป็นผลอย่างเป็นระบบรวมถึงผลที่ได้จากการดำเนินการนั้น ให้เห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจนจากการนำเอามาตรฐานฟาร์มไปใช้

4. จากการวิจัยพบว่าเกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อระหว่าง 4-7 ปี มีการยอมรับสูงกว่ากลุ่มช่วงอายุอื่นๆ ในการอบรมควรแบ่งกลุ่มตามประสบการณ์การเลี้ยงไก่ โดยกลุ่มเกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงช่วงระหว่าง 1-3 ปี ควรจะเน้นถึงการให้ความรู้ด้านความเข้ากันได้กับสิ่งที่เคยปฏิบัติอยู่เนื่องจากประสบการณ์การเลี้ยงไก่ที่ไม่มาก จึงไม่สามารถที่จะประเมินถึงความเหมือนหรือแตกต่างกันของมาตรฐานฟาร์มที่นำมาใช้เปรียบเทียบกับสิ่งที่ปฏิบัติอยู่จึงมีความไม่แน่ใจในการนำไปปฏิบัติ จึงควรอบรมหรือชี้แจงให้เกษตรกรกลุ่มนี้เห็นถึงความสอดคล้องกันกับสิ่งที่เคยทำอยู่โดยไม่ขัดแย้งกัน ส่วนเกษตรกรที่มีประสบการณ์การเลี้ยงไก่มากระหว่าง 8-18 ปี จะมีการยอมรับด้านความซับซ้อนของมาตรฐานน้อยกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากความเคยชินในการปฏิบัติในการเลี้ยงไก่มาเป็นเวลานาน การนำเอามาตรฐานที่มีข้อกำหนดต่างๆ มาใช้ ทำให้รู้สึกถึงความยุ่งยากซับซ้อนต้องปรับตัวและปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติแบบเดิม ดังนั้นจึงควรที่จะเน้นให้เกษตรกรเห็นความชัดเจนถึงขบวนการขั้นตอนต่างๆ อย่างเป็นระบบของมาตรฐานฟาร์ม ที่ง่ายต่อการเข้าใจและสามารถสืบค้นถึงสาเหตุความคลาดเคลื่อนต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบง่ายต่อการตรวจสอบ

5. จากการวิจัยพบว่าเกษตรกรที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการมาตรฐานฟาร์มอยู่ในระดับสูงแต่มีการยอมรับโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่าเกษตรกรที่ยังมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มสูงจะมีการยอมรับด้านความเข้ากันได้กับด้านความสามารถในการนำไปทดลองใช้ รวมถึงการยอมรับโดยรวมลดลง ดังนั้นในการจัดอบรมเกษตรกรควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการมากกว่าการบรรยายในห้องและเน้นความรู้เชิงวิชาการเช่นการเก็บรักษาวิตามินตามหลักการทางวิชาการ แต่การให้ความรู้ ควรจัดในรูปแบบการนำเยี่ยมชมฟาร์มที่ประสบความสำเร็จจากการใช้มาตรฐานฟาร์มทุกกระบวนการและจัดให้มีเกษตรกรตัวอย่างเพื่อร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ในการฝึกอบรมและถ่ายทอดวิทยาการประสบการณ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค จากการนำมาตรฐานฟาร์มไปใช้ นอกจากนั้นควรให้มีผู้นำท้องถิ่นร่วมกับภาครัฐเพื่อช่วยเหลือดูแลให้คำแนะนำแก่เกษตรกรอย่างใกล้ชิดให้มีการประชุมพบทวนความรู้แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ ปรึกษาปัญหาและ

แนวทางแก้ไขอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อโดยประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรเห็นถึงคุณประโยชน์ที่จะได้รับ เช่น การลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของไข้หวัดนก รูปแบบการประชาสัมพันธ์อาจเป็นสื่อโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์

ในส่วนของภาครัฐควรจัดงบประมาณสนับสนุนแก่เกษตรกรที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการฟาร์มมาตรฐาน เช่น มาตรการช่วยเหลือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำหรือไม่คิดดอกเบี้ยแก่เกษตรกรเพื่อเป็นการจูงใจให้เกษตรกรสามารถนำมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อไปทดลองใช้ เนื่องจากการปรับปรุงฟาร์มให้เข้ามาตรฐานจำเป็นต้องใช้เงินในการดำเนินการ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในตัวแปรอื่นที่น่าจะมีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร นอกเหนือจากตัวแปรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ เช่น การเห็นคุณค่าของตนเอง เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นและมั่นใจในตนเองต่อการประกอบอาชีพและกระบวนการปฏิบัติตาม ทัศนคติต่ออาชีพ การยอมรับในระบบมาตรฐานอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับการนำไปใช้เพื่อการประกอบอาชีพ

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกรในจังหวัดอื่น ๆ ที่อยู่ในแต่ละภูมิภาคเพื่อเปรียบเทียบผลและนำมาวางแผนปฏิบัติและพัฒนาต่อไปเพราะผลจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพียงจังหวัดเดียวซึ่งหากมีการขยายการวิจัยให้ครอบคลุมแล้วนำผลมาพิจารณา ก็จะสามารรถกำหนดแนวทางปฏิบัติได้สอดคล้องยิ่งขึ้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2530. การส่งเสริมการเกษตรเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

ขวัญตา กิระวิสาสกิจ. 2542. การยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ของพนักงานในโรงงานคอนกรีตผสมเสร็จ ศึกษากรณีเฉพาะ บริษัททีพีไอ คอนกรีต จำกัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จ่านง พรายเยี่ยมแซ. 2531. เทคนิคการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชวาล แพรัตกุล. 2526. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช จำกัด.

ดิเรก ฤกษ์ห่วย. 2522. การนำการเปลี่ยนแปลงเพื่อกระบวนการ.....กระจายนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: เฉลิมชาติการพิมพ์.

_____. 2538. การยอมรับและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อการส่งเสริมการเกษตร. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร. สาขาวิชาการส่งเสริมการเกษตร และสหกรณ์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป และ ธงทอง จันทรางศุ. 2532. พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ 2530. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. นครปฐม: สำนักพิมพ์นครปฐม.

ปัทมา พุ่มมาพันธุ์. 2542. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ความรู้ด้านการจัดการความปลอดภัย ความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานผลิตเหล็กกล้าไร้สนิม. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ปนัดดา อินทราวุธ. 2543. การยอมรับมาตรฐาน ISO 14001 ของพนักงาน : ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัท อินเทอร์เน็ตชั้นนำเนล คิวริตี้ ฟุตแวร์ จำกัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประดิษฐ์ คนยัง. 2528. การยอมรับการทำงานปรั้งของเกษตรกรบ้านกุดแก้ว ตำบลดอนมดแดง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2534. พฤติกรรมสุขภาพ” เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษา หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- เพชร ถนอมทรัพย์. 2545. ภาพลักษณ์คณะกรรมการการเลือกตั้งตามทัศนของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพศาล หวังพานิช. 2523. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. 2526. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- มานิชย์ ชื้อสตัย. 2546. การยอมรับของพนักงานฝ่ายบริการผู้โดยสารภาคพื้น บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ประจำปีทำอากาศยานกรุงเทพต่อหน่วยธุรกิจ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. 2535. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ทัศนคติกับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุภณิดย์ พลไพรินทร์. 2540. ความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมของพยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกผู้ป่วยโรคเอดส์ในโรงพยาบาลรัฐ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2541. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร: วีระฟิล์มและโซเท็กซ์.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2539. ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. พิมพ์พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

สกาเดือน ปธนสมิทธิ. 2540. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการรื้อปรับระบบของพนักงาน
ธนาคาร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุชา จันทน์เอม. 2539. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

เสถียร เขยประทับ. ม.ป.ป. การสื่อสารงานนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุธี สมุทระประภูติ. 2540. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับมาตรฐาน ISO 9000 ของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรม ศึกษาเฉพาะกรณี โรงงานผลิตชิ้นส่วนตัวถังรถยนต์ บริษัท
สยามกลการและนิสสัน จำกัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุธิดา วงศ์สว่าง. 2536. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับน้ำมันไร้สารตะกั่ว เฉพาะที่อาศัยใน
หมู่บ้านจัดสรรในเขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมชาย หัตถ์สุวรรณ. 2547. บุคลิกภาพ ภาวะผู้นำ ทักษะคติต่อการทำงาน กับผลการปฏิบัติงาน
ของหัวหน้างานระดับกลาง : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานธนาคารเอกชนแห่งหนึ่ง.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

สิริพัชร เปรมัยเจียร. 2542. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมความรู้แบบต่อยอด.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ส่วนมาตรฐานด้านการปศุสัตว์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์. 2546. คู่มือ
ระเบียบการปฏิบัติงาน : การปฏิบัติงานตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ สำหรับสัตว์แพทย์
ผู้ควบคุมฟาร์ม. กรมปศุสัตว์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
จำกัด.

สุวรรณี อุดมสมปอง. 2544. การยอมรับนโยบายการปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขา :
กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกสิทธิ์ โนมประดิษฐ์. 2543. ความคิดเห็นของพนักงานบริษัท ฝ้าย จำกัด (มหาชน) ต่อการนำ
ระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อดิชาติ สามนคร. 2535. การเปิดรับข่าวสารและการยอมรับนวัตกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการ
เลี้ยง โคเนื้อเกษตรกรในจังหวัดเพชรบุรี ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสมาชิกสหกรณ์โคนม
กับผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อานวยศาสตร์ หัสดิน. 2528. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมของชาวไทยภูเขาเผ่าแม้ว
หมู่บ้านที่ 19 บ้านป่ากลาง ตำบลศิลาแดง อำเภอเบ้า จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อรรณณ แวดล้อม. 2530. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับของผู้ปกครองต่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใน
จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Banett, H.G. 1952. **The Basis of Culture Change**. New York: Mc-Graw Hill.

Carter, V.G. 1973. **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book Company.

Eysenck, H.J. and M.W. Eysenck. 1985. **Personality and Individual Differences**. New York : Plenum Publishing Corporation.

Foster, M.G. 1973. **Traditional Societies and Technological Change**. New York: Harper & Row Publisher, Inc.

George, J.M. and J.L. Simmons. 1982. **Social Psychology**. New York: Free Press.

Hovland, C.I and J.Irving. 1959. **Personality and Persuability**. New Haven: Connectical Yale University.

Kemp, D.A. 1976. **The Nature of knowledge**. London : Clive Blingley.

Klongan, G.E. and E.W. Goward. 1976. **Rural Sociology**. Bangkok: M.S. Thesis Kasetsart University.

Louis, P.P. 1999. **The theory of knowledge : Classical and contemporary reading**. (2nd ed.). Belmont Calif: Wadsworth Pub.

Michael, E. 1997. **Knowledge in Organization**. New York: John Wilely & Son Ltd.

Roderick, M.C. 1977. **Theory of Knowledge**. Englewood Cliffs : Prentice-Hall.

Roger, E.M. 1962. **Diffusion of Innovation**. New York: Free Press.

Rogers, E.M. and F.F.Shoemaker. 1971. "A Cross Cultural Approach" Communication of Innovation. (2nd ed.). New York: Free Press.

Roger, E.M. 1983. **Diffusion of Innovation**. (3rd ed.). New York: Free Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามในการวิจัย

ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เรื่อง ขอบความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

เนื่องด้วยข้าพเจ้า น.สพ. สุขสันต์ ชื่นประเสริฐ กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขา จิตวิทยาอุตสาหกรรม (ภาคพิเศษ) ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการศึกษาวิจัยในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐาน ฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร: กรณีศึกษาเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยอง เพื่อเป็น ประโยชน์และเป็นแนวทางในการใช้มาตรฐานดังกล่าวให้ส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพของ เนื้อสัตว์ให้ได้มาตรฐานและเป็นที่พึงพอใจของผู้บริโภคและเพิ่มการส่งออก ซึ่งจะเป็นการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศต่อไป

เพื่อให้การศึกษานี้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ได้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามที่แนบท้ายมานี้ ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน สำหรับผลการ ศึกษาวิจัยนี้ จะใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น จะไม่ปรากฏชื่อท่านผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่ มีผลกระทบต่อการทำงาน หรือต่อตัวท่าน แต่ประการใด

ท้ายที่สุดนี้ ทางผู้ทำการวิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่าน ในการเสียสละเวลาใน การตอบแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

น.สพ. สุขสันต์ ชื่นประเสริฐ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของเกษตรกร: กรณีศึกษาเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดระยอง

คำชี้แจง แบบสอบถาม 1 ชุด จะแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อคำถามปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน 5	ข้อ
ตอนที่ 2	ข้อคำถามบุคลิกภาพ	จำนวน 48	ข้อ
ตอนที่ 3	ข้อคำถามความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	จำนวน 15	ข้อ
ตอนที่ 4	ข้อคำถามการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	จำนวน 30	ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. อายุ _____ ปี

3. ประสบการณ์การเลี้ยงไก่เนื้อ _____ ปี

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐

ต่ำกว่าประถมศึกษา

☐

ประถมศึกษา

☐

มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3 หรือเทียบเท่า)

☐

มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6 หรือ ปวช. หรือเทียบเท่า)

☐

ประโยควิชาชีพชั้นสูง (ปวส. หรืออนุปริญญา)

☐

ปริญญาตรี

5. เคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

☐

เคย

☐

ไม่เคย

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อคำถามทุกข้อ โดยละเอียดและกรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว สำหรับคำตอบของท่านจะไม่มีถูกหรือผิด และในการแบ่งระดับการประเมินจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้คือ

ใช่ หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความเป็นจริงของท่าน

ไม่ใช่ หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงตามความรู้สึกและความเป็นจริงของท่าน

ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นไม่สามารถตอบได้ว่าเป็นอย่างไร

ข้อ	ข้อความ	ระดับการประเมิน		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ แน่ใจ
1.	ท่านรู้สึกเป็นสุขที่สุดที่ได้ร่วมในการทำงานที่ต้องใช้ความรวดเร็ว			
2.	บางครั้งท่านรู้สึกเป็นสุข บางครั้งเศร้าโดยไม่มีเหตุผล			
3.	ท่านมักใจลอยในเวลาที่ท่านต้องการสมาธิ			
4.	ในการคบเพื่อนใหม่ท่านมักเป็นฝ่ายทำความรู้จักกับเขาก่อน			
5.	ท่านมักจะทำอะไรด้วยความรวดเร็วและเชื่อมั่นในการกระทำของท่าน			
6.	บ่อยทีเดียวที่ท่านคิดถึงเรื่องอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ท่านกำลังพูดถึงอยู่			
7.	บางครั้งท่านมีความกระตือรือร้นอย่างมาก บางครั้งก็เฉื่อยชา			
8.	ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนกระฉับกระเฉงกระปรี้กระเปร่า			
9.	ท่านจะรู้สึกไม่มีความสุขเลยถ้าไม่ได้พบปะติดต่อกับคนอื่น หรือเข้าสังคมบ่อย ๆ			
10.	ท่านมักอารมณ์เสียเสมอ			
11.	ท่านมักมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงโดยไม่มีเหตุผลบ่อย ๆ			
12.	ท่านเป็นคนชอบลงมือทำมากกว่าเพียงแต่คิดไว้ว่าจะทำ			
13.	ท่านมักคิดฝันในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้เสมอ			
14.	เมื่อไปงานสังคมท่านมักไม่ชอบแสดงตัว			
15.	ท่านมักชอบคิดคำนึงถึงอดีต			

ข้อ	ข้อความ	ระดับการประเมิน		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ แน่ใจ
16.	ท่านรู้สึกลำบากที่จะปล่อยให้สนุกสนานเต็มที่แม้จะอยู่ท่ามกลางงานที่รีบเร่ง			
17.	ท่านเคยรู้สึกไม่สบายใจโดยไม่มีเหตุผล			
18.	ท่านเป็นคนที่มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีมากเกินไป			
19.	บ่อยทีเดียวที่ท่านมักตัดสินใจเข้าไป			
20.	ท่านเป็นคนชอบทำความรู้จักกับคนอื่น ๆ			
21.	ท่านมักนอนไม่หลับบ่อย ๆ เมื่อมีความวิตกกังวล			
22.	ท่านเป็นคนพิถีพิถันในการคบเพื่อน			
23.	ท่านเคยรู้สึกไม่สบายใจเมื่อได้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่ถูกต้อง			
24.	เวลาที่ท่านจะทำงานอะไรก็ตาม ท่านมักคิดว่าเป็นเรื่องคอขาดบาดตายเสมอ			
25.	ท่านเป็นคนใจน้อย			
26.	ท่านชอบงานสังคม			
27.	ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนมีอารมณ์ดังเคียจ			
28.	ท่านมักชอบเป็นผู้นำของกลุ่ม			
29.	ท่านรู้สึกหงอยเหงาเปล่าเปลี่ยวบ่อย ๆ			
30.	ท่านเคยรู้สึกกระดากอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม			
31.	ท่านมักชอบฝันกลางวัน			
32.	ท่านมักมีคำแก้ตัวทันทีเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์			
33.	ท่านมักจะใช้เวลามากในการคิดคำนึงถึงความหลังที่น่าชื่นชม			
34.	ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนทำอะไรตามสบาย			
35.	ท่านรู้สึกเหน็ดเหนื่อยและเบื่อหน่ายโดยไม่มีเหตุผลบ่อย ๆ			
36.	เมื่ออยู่ในกลุ่มที่มีการพบปะสังสรรค์ท่านมักเป็นฝ่ายเงียบเฉย			
37.	หลังจากเหตุการณ์ร้ายแรงผ่านพ้นไปแล้วท่านมักคิดว่าท่านควรจะได้ทำอย่างใดอย่างหนึ่งลงไปเวลานั้น แต่ไม่ได้ทำอย่างที่คิด			
38.	ท่านสามารถจะสนุกสนานได้เต็มที่ในงานที่รีบเร่ง			
39.	ท่านมักคิดมากจนนอนไม่หลับ			

ข้อ	ข้อความ	ระดับการประเมิน		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ แน่ใจ
40.	ท่านชอบทำงานที่ต้องใช้ความตั้งใจอย่างเต็มที่			
41.	ท่านเคยรู้สึกรำคาญตัวเองที่เกิดมีความคิดไร้สาระขึ้นบ่อย ๆ			
42.	ท่านมักทำงานอย่างไม่ใคร่เอาจริงเอาจังนัก			
43.	ท่านเป็นคนใจน้อยไม่ว่าเรื่องอะไร			
44.	คนอื่น ๆ มีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนช่างพูด			
45.	ท่านมักมีอารมณ์ขุ่นมัวบ่อย ๆ			
46.	ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนช่างพูด			
47.	ท่านเคยรู้สึกกระวนกระวายจนนั่งไม่ติด			
48.	ท่านไม่อาจจริงใจกับผู้อื่นได้นาน			

ตอนที่ 3 ข้อคำถามความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อคำถามทุกข้อโดยละเอียด และกรุณาใส่เครื่องหมาย
หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าถูกต้อง
I หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าผิด

-
-
- _____ 1. การนำมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมาใช้ เป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ในตลาดโลก
- _____ 2. โรงเรือนแบบปิดหมายถึง โรงเรือนที่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ และแสงสว่างให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของไก่เนื้อ
- _____ 3. ท่าเลที่ตั้งของฟาร์มควรอยู่ใกล้แหล่งชุมชน เพื่อการคมนาคมที่สะดวก
- _____ 4. อุณหภูมิในการเลี้ยงไก่ใหญ่ คือ 20 ถึง 30 องศาเซลเซียส
- _____ 5. ไม่จำเป็นต้องมีสัตวแพทย์ประจำฟาร์มเลี้ยงไก่ เพราะมีสัตวบาลดูแลและควบคุมอยู่แล้ว
- _____ 6. เราสามารถนำภาชนะที่บรรจุปุ๋ยมาใช้บรรจุอาหารสัตว์ได้
- _____ 7. อาหารสัตว์ควรเก็บไว้ในโรงเรือนเลี้ยงไก่ เพื่อสะดวกในการหยิบใช้

- _____ 8. วิตามินที่ใช้ผสมในอาหารสัตว์ควรเก็บไว้ในห้องปรับอากาศ
- _____ 9. ควรแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติเพื่อการรักษา และสังเกตอาการป่วย
- _____ 10. ถ้ามีไก่ตายในฟาร์มจำนวนมากกว่าปกติ ต้องให้สัตวแพทย์ทำการผ่าซาก เพื่อตรวจวินิจฉัยโรคเบื้องต้น
- _____ 11. เราสามารถนำไก่ที่ตายโดยไม่ทราบสาเหตุมารับประทานได้โดยการทำให้สุก
- _____ 12. ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือนและอุปกรณ์ให้เรียบร้อย และปิดพักโรงเรือน ไม่น้อยกว่า 7 วัน ก่อนนำไก่ชุดใหม่เข้ามาเลี้ยง
- _____ 13. ผู้ที่ดูแลเลี้ยงไก่เนื้อไม่จำเป็นต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี เพราะจะทำให้สิ้นเปลือง
- _____ 14. ฟาร์มไม่จำเป็นต้องมีการบันทึกเอกสารในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่
- _____ 15. มาตรฐานการเลี้ยงไก่เนื้อมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับแค่เรื่องโรงเรือนเลี้ยงไก่เท่านั้น

ตอนที่ 4 ข้อคำถามการยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อคำถามทุกข้อโดยละเอียด และกรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว สำหรับคำตอบของท่านจะไม่มีถูก หรือผิดและในการแบ่งระดับการประเมินจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความเป็นจริงของท่าน
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่สามารถตอบได้ว่าเป็นอย่างไร
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงตามความรู้สึกและความเป็นจริงของท่าน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงตามความรู้สึกและความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการประเมิน				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	ทำให้สามารถส่งไก่เนื้อออกแข่งขันได้ในตลาดโลก					
2	ทำให้ระบบการบันทึกเอกสารการเลี้ยงไก่เนื้อดีขึ้น					
3	ทำให้การจัดการระบบการทำงานในฟาร์มได้ดีขึ้น					
4	ทำให้สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคได้					
5	ทำให้ผู้บริโภค บริโภคเนื้อไก่ที่มีคุณภาพมาตรฐาน					
6	ทำให้ฟาร์มมีชื่อเสียงได้รับการยอมรับ					
7	สอดคล้อง (เหมือน) กับขั้นตอนการเลี้ยงไก่เนื้อที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม					
8	เพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงไก่เนื้อจากที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม					
9	ฟาร์มอื่น ๆ มีการปฏิบัติตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเช่นเดียวกัน					
10	ท่านมีการบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ ในการเลี้ยงไก่เนื้อมาก่อนแล้ว					
11	การเลี้ยงไก่ตามมาตรฐานฟาร์ม มีวิธีการไม่เหมาะสมกับสภาพฟาร์มของท่าน					
12	การเลี้ยงไก่ตามมาตรฐานฟาร์ม ทำให้ลูกค้า ซื้อไก่เนื้อจากฟาร์มน้อยลง					
13	การปฏิบัติตามมาตรฐานฟาร์มยากต่อการนำไปใช้จริง					
14	ทำให้สิ้นเปลืองเอกสารในการดำเนินงาน					
15	ทำให้ขั้นตอนการเลี้ยงไก่เนื้อชัดเจนยิ่งขึ้น					
16	มาตรฐานฟาร์ม ง่ายต่อการทำความเข้าใจ					
17	ทำให้เกิดความไม่แน่ใจในวิธีการเลี้ยงไก่เนื้อ					
18	เสียเวลามากขึ้นในการเลี้ยงไก่เนื้อ					

ข้อ	ข้อความ	ระดับการประเมิน				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19	ท่านได้รับการฝึกอบรมให้เข้าใจก่อนที่ฟาร์มจะนำมาปฏิบัติจริง					
20	ท่านได้มีโอกาสในการเข้าชมฟาร์มที่ใช้มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อที่ประสบความสำเร็จ					
21	มีเจ้าหน้าที่จากกรมปศุสัตว์มาให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด					
22	สามารถขอความช่วยเหลือต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดปัญหาได้					
23	ไม่พบปัญหาต่าง ๆ เมื่อเริ่มนำมาตรฐานมาใช้					
24	หลังจากได้รับการอบรมแล้วท่านสามารถนำมาปฏิบัติได้จริง					
25	ลูกค้าจะมั่นใจในคุณภาพของไก่เนื้อ					
26	ลูกจ้างที่เลี้ยงไก่พอใจที่จะปฏิบัติตาม					
27	ไม่มีข้อร้องเรียนจากชุมชน เช่น เรื่องของกลิ่น					
28	ไก่เนื้อจะได้รับการเลี้ยงที่มีมาตรฐาน					
29	สิ่งแวดล้อมในและนอกฟาร์มดีขึ้น					
30	ทำให้โรงเรียนถูกสุขลักษณะตามมาตรฐาน					

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางผนวกที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) เกี่ยวกับ
บุคลิกภาพ

ลำดับข้อ	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	.0000	.4972
2	.0834	.4945
3	.1178	.4922
4	.1792	.4850
5	.4906	.4581
6	.0947	.4922
7	.3196	.4705
8	-.2043	.5229
9	-.0385	.5029
10	.3177	.4866
11	.1859	.4832
12	-.1341	.5103
13	-.0303	.5014
14	.4670	.4464
15	.2851	.4742
16	.0328	.4976
17	.0442	.4961
18	.0614	.4951
19	.2922	.4722
20	.2856	.4727
21	.0906	.4927
22	.2082	.4818
23	.0121	.4972
24	.3400	.4810
25	.0000	.4972
26	.3884	.4769
27	.2952	.4774

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับข้อ	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
28	.1247	.4887
29	.1201	.4905
30	.1933	.4819
31	.2722	.4809
32	.0282	.4981
33	-.0667	.5048
34	-.0878	.5059
35	.0839	.4934
36	.1153	.4904
37	.2883	.4751
38	.2463	.4810
39	.2057	.4828
40	.0456	.4966
41	.0813	.4936
42	-.2850	.5184
43	.0765	.4940
44	.2617	.4725
45	.1221	.4895
46	.0686	.4948
47	.0528	.6253
48	-.0130	.5032
รวม		.4969

ตารางผนวกที่ 2 ค่าความยากง่าย ของข้อคำถามความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานฟาร์ม
เลี้ยงไก่เนื้อ

ลำดับ	ค่าความยาก
1	.50
2	.63
3	.43
4	.75
5	.65
6	.55
7	.56
8	.70
9	.72
10	.48
11	.58
12	.45
13	.43
14	.63
15	.75
รวม	.58

ตารางผนวกที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการ
ยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้าน : การยอมรับด้านความได้เปรียบ
เชิงเปรียบเทียบ

ลำดับข้อ	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	.3499	.6048
2	.3027	.6203
3	.2588	.6327
4	.5009	.5463
5	.3095	.6180
6	.5318	.5273
รวม		.6400

ตารางผนวกที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการ
ยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้าน : การยอมรับด้านความเข้ากันได้หรือ
ไปด้วยกันได้

ลำดับข้อ	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	.4751	.5552
2	.4411	.5528
3	.3873	.5883
4	.3344	.5961
5	.2829	.6130
6	.3016	.6075
รวม		.6298

ตารางผนวกที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการ
ยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้าน : การยอมรับด้านความซับซ้อนหรือ
ความยุ่งยาก

ลำดับข้อ	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	.3026	.5907
2	.4574	.5233
3	.3939	.5534
4	.2651	.6046
5	.2855	.5960
6	.3927	.5542
รวม		.6168

ตารางผนวกที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการ
ยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้าน : การยอมรับด้านความสามารถในการ
นำไปทดลองใช้

ลำดับข้อ	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	.5154	.7762
2	.5240	.7783
3	.4327	.7933
4	.7223	.7215
5	.7145	.7240
6	.4655	.7859
รวม		.7974

ตารางผนวกที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficeient Alpha) ของการ
ยอมรับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ด้าน : การยอมรับด้านความสามารถสังเกตผล
การปฏิบัติได้

ลำดับข้อ	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	.6141	.5634
2	.5464	.5945
3	.3487	.6678
4	.2875	.6832
5	.4697	.6332
6	.2472	.6918
รวม		.6843